

[7th December 1961]

Drinking water-supply for Harijans

550 Q.—SRI N. R. THIAGARAJAN : கனம் பொது மராமத்து அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா—

மதுரை ஜில்லா பெரியகுளம் தாலுக்கா ஒக்கரைப்பட்டி ஹரிஜனங்கள் குடிதண்ணீர் வசதி கோரி 1958-ம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 12-ந் தேதியில் ஜில்லா கலெக்டரிடம் கொடுத்த மனு என்னவாயிற்று ?

A.—The Collector of Madurai has reported that the petition referred by the hon. Member was received in 1958 and action taken. He has stated that the nature of action taken on the petition could not be furnished at this distance of time as the papers in which action was taken on the petition have been destroyed due to efflux of time.

[NOTE—An asterisk * at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

III. GOVERNMENT MOTION.

TRANSACTION OF GOVERNMENT BUSINESS ON A NON-OFFICIAL DAY.

12
noon.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I move—

“That rule 23 of the Madras Legislative Assembly Rules be suspended and the House do resolve to transact Government business on Thursday, the 7th December 1961.”

DEPUTY SPEAKER : The question is—

“That rule 23 of the Madras Legislative Assembly Rules be suspended and the House do resolve to transact Government business on Thursday, the 7th December 1961.”

The motion was put and carried.

IV. GOVERNMENT BILLS.

(1) THE MADRAS LOCAL AUTHORITIES FINANCE BILL, 1961
(L.A. BILL No. 34 OF 1961)

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I present the Report ^a of the Select Committee on the Madras Local Authorities Finance Bill, 1961. (L.A. Bill No. 34 of 1961).

(2) THE MADRAS PUBLIC TRUSTS (REGULATION OF ADMINISTRATION OF AGRICULTURAL LANDS) BILL, 1961 (L.A. BILL No. 47 OF 1961).

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I beg to present the Report of the Select Committee on the Madras Public Trusts (Regulation of Administration of Agricultural Lands) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 47 of 1961) and move—

“That the Bill, as amended by the Select Committee, be taken into consideration.”

Sir, in moving this motion, I wish to refer briefly to the more important changes made in the Bill by the Select Committee.

^a Printed as Appendix IX on pages 136-139 infra.

^b Printed as Appendix X on pages 139-179 infra.

7th December 1961] [Sri M. Bhaktavatsalam]

The Preamble has been amended omitting reference to exemption of agricultural lands of trusts under the Madras Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Act, 1961, as the Ceiling Act has not yet become law.

Definition of the terms "Co-operative Farming Society", "date of the commencement of this Act", "Forests", "inam land", "intermediary", "orchard", "plantations", "possessory mortgagee", "tope" and "transferred territory" have been included.

The Committee recommended that the definition of the term "standard acre" should be self-contained. The term has been defined on the lines of the definition made in the Ceiling Act.

The Bill as published provided a ceiling limit of 10 standard acres for personal cultivation by public trusts. The Committee considered that the limit be increased to 20 standard acres as a unit of 10 standard acres might not be economical. The Bill has been amended accordingly.

A provision has been made permitting personal cultivation only in the case of such of those institutions which are now having personal cultivation so as to avoid any eviction of existing tenants.

A provision has been included permitting public trusts to the leasing out of excess lands to a co-operative farming society also.

The Bill as published provided for the reversion on the notified date, to the public trust of land held by cultivating tenant in excess of his ceiling area. The Committee considered that provision should also be made to cover cases where a cultivating tenant under any public trust acquired on or after the notified date by sale, lease gift, etc., which together with the other land, if any, already held by him, exceed in the aggregate the cultivating tenants ceiling area. The Committee also considered that the cultivating tenant should have the option to select the land which should revert to the public trust, including a tenant who though in possession of the land does not contribute his own physical labour. Provision has accordingly been made.

The Bill as published provided that in a case where the authorized officer is satisfied that any land of the public trust is not leased out in accordance with the provisions of Chapter II, the authorized officer is empowered to take possession of the land and lease it out to tenants, collect the rent and pay to the trust, deducting 10 per cent by way of collection charges. The Committee felt that the Government should not take over the land and pay the rent and suggested that the authorized officer should direct the trust to lease out land to a person or persons chosen by him. Provision has accordingly been made.

[Sri M. Bhaktavatsalam] [7th December 1961]

In lieu of Government granting permission to public trusts for personal cultivation, a provision has been made entrusting that power to the Board of Revenue.

A new provision has been made restricting the extent of land cultivated by members of existing co-operative societies holding on lease land held by public trusts and also the extent of land to be leased out to the co-operative farming societies.

In regard to the provisions relating to eviction of cultivating tenants in certain cases, a new provision has been included making the cultivating tenant liable for eviction if he fails to give notice of harvest to the public trust or if he removed the produce before sharing, for two consecutive seasons.

Provising relating to transfer of possession of land to tenant farming societies and agreement regarding sharing of income, etc., have also been modified to the effect that a member of a tenant farming society should agree to continue to be a member of the society for a period of not less than five years and that in cases where such cultivating tenant withdraws or ceases to be a member, the land should still continue in the possession of the society to be allotted to a new member.

The Bill as published, provided that the proposed Act should apply to tenant farming societies mentioned in the Schedule. A new provision has been included empowering the Government to include in or exclude from the schedule any tenant farming society.

The Committee also recommended exemption from the operation of the proposed Act, of the plantations or land converted into orchards or topos or arecanut gardens or lands used for growing fuel trees or any land used exclusively for dairy farming, poultry farming or livestock breeding and for grazing. Provision has been made accordingly.

Another new provision has been made empowering Government to exempt any land from the operation of all or any of the provisions of the proposed Act, having due regard to the object of the public trust and certain other matters.

A provision has been made making the proposed Act apply to certain portion of land held by public trust in cases where any interest is reserved in favour of the founder of such trust.

A new schedule has been added in view of the introduction of the comprehensive definition for the terms "standard acre" and "inam land".

I commend the motion for the acceptance of the House.

DEPUTY SPEAKER: Motion moved—

That the Madras Public Trusts (Regulation of Administration of Agricultural Lands) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 47 of 1961) as amended by the Select Committee be taken into consideration.

7th December 1961]

* SRI R. SRINIVASA IYER: Sir, in pursuance of an undertaking given during the discussion on the Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Bill, it was suggested that a Bill regarding the administration of agricultural lands of public trusts should be brought forward so as to provide that the tenants who were already cultivating those lands should not be evicted and also to control the administration of agricultural lands belonging to public trusts because a large number of trustees, about 75 per cent of the trustees, who had taken to personal cultivation of lands through agents or pannaiyals or their own hired labour, were not showing profitable income. At the same time it was also suggested that if those lands were distributed to tenants, production would increase and both the tenants and the temples or public trusts also would be benefited and we have given exemption to public trusts including educational, charitable and religious trusts in the Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Bill.

Sir, this Report of the Select Committee which has redrafted some of the clauses of the Bill, has taken into consideration the difference between properties of public trusts and private property. It would have been very well, considering the trouble taken by the members of the Select Committee if there had been no dissenting minute. Now that there is a dissenting minute to the Report of the Select Committee, I desire to say a few words about it.

Under Article 26 (c) of the Indian Constitution, public trusts, particularly religious trusts have got a right to hold and possess property and it is not proper to interfere with it. I even pointed out at the time when the Bill was considered by the Committee that the reasonable restriction on the holding or ownership of private property envisaged in Article 19 (f) of the Constitution was not found in Article 26. At the same time, we must also remember that a public trust property cannot be acquired or taken away except in accordance with the law. There is a suggestion that no public trust should own more than 10 acres. I submit that it is a retrograde step. First of all, endowments have been made to public trusts on the hope that the entire income from the property will be utilized for the purpose of the public trust. If we put a limit on their holding, it would amount to a ban on the making of endowments to public trusts. It must be welcomed if endowments are made for temples, educational institutions, hospitals, hostels and other things because they are for the common use of the common public. Again, we should not forget that this Bill now before this House does not allow personal cultivation of the property by the public trust for more than 20 acres. Originally the Bill proposed that no personal cultivation by the public trust should be allowed for more than 10 acres but that has been increased to 20 acres. Taking into consideration the fact that it would not be an economic unit for any trustee to cultivate only 10 acres with hired labour or agent or pannaiyals, it has been increased to 20 acres and that too only when he already cultivates them personally.

[Sri R. Srinivasa Iyer] [7th December 1961]

It is not as if he can take possession from any tenant and resume for personal cultivation up to the extent of 20 acres; and this has got to be borne in mind that if a public trust has already got more than 20 acres under personal cultivation, they have got to lease out the lands beyond that limit to tenants who will agree with them. If they are not able to find tenants, the authorized officer will find the tenants for the public trust. Originally there was a provision that the authorized officer would collect the rent, deduct 10 per cent and pay the balance to the public trust. That was considered to be a loss to the trust because out of the 40 per cent of the produce which the authorized officer would get on behalf of the public trust under the Fair Rent Act, if 10 per cent is deducted, the income to the public trust will be reduced to that extent. Therefore, we have provided that the authorized officer will find a tenant for the trust and there will be a direct relationship between the public trust and the tenant concerned.

Then again under the Fair Rent Act there was only provision that the share of the produce should be delivered to the landlord on the threshing floor. Landlords have been finding it troublesome to collect it on the threshing floor because sometimes by the time they go to the threshing floor, the harvest would be over and the tenants would walk off with the whole produce. Such a position cannot be allowed in the case of the public trust because the public trust has got to get on every day or every month with the income they get. But if the provision in the Fair Rent Act was also made here, then they would be made to borrow and wait for the decree to be passed by the Revenue Court. Therefore, a very important provision based upon sections 73 and 74 of the Estates Land Act, has been introduced here, according to which the trustee or the tenant can approach the authorized officer to appoint another officer for supervising the harvest in case either party fears that one party, the landlords or the other party, the tenants or vice versa wants to harm the other. An Officer could be deputed at the time of harvest to the threshing floor. Such a provision has been introduced. He could determine the quantum for the tenant and landlord. The tenant could harvest the crop after giving one week's notice to the landlord. Only if the tenant takes away the crop for two consecutive seasons without notice he becomes liable for eviction. If the landlord in recalcitrant, the tenant could apply to the Authorized Officer.

Suitable provisions have been made with regard to "exemptions". Ten or twenty acres for personal cultivation cannot include "coconut" or other trees, for which exemption had been given under the Ceiling Bill. We have got to consider a Public Trust in a different manner from that of a private property. That is why we have exempted trees and orchards which are absolutely essential for public trusts and which could not be leased away to tenants. We have also included "casuarina trees" where they are raised solely for the purpose of fuel. Public trusts are

7th December 1961] [Sri R. Srinivasa Iyer]

mostly temples or hospitals or educational institutions. So far as temples are concerned, for the daily ritual worship, they do require fuel. The same is the case with other public trusts. Therefore it is but proper that these public trusts are allowed to raise trees for the purpose of fuel. Where they are used for purpose of fuel, they have been exempted.

Another provision relates to "power of exemption" given to Government. Government have also been given the power to cancel an exemption which had been previously given, in case it is found that the Public Trust has contravened or failed to comply with the conditions specified in the notification, giving exemption at first. We also considered during the Select Committee meetings whether public trusts which were getting good return of the produce should not be exempted. It has been decided that if a public trust gives account that for the past five years it had been getting more than 40 per cent of the gross produce and as such by such a management the public trust is benefited and in turn the common man who utilizes the public trust is also benefited, then such properties of the public trust should be exempted from the operation of this Bill. There might be several other considerations which might prevail for exempting certain extent of lands from the operation of this Bill. Therefore we have also introduced new provisions when the Select Committee considered this Bill. We have also introduced another provision by which we have said that Government could cancel an exemption already given, if the exemption was found to have been misused.

On the whole this Bill is quite welcome. I do not find any amendment to this Bill circulated up to now except the solitary dissenting minute. Possibly this is the first time that a Bill containing so many clauses does not come in for any serious amendments in the House. I find that there is no necessity for amending the drafting of several clauses of this Bill. It has been well done after proper consideration by the Select Committee and also by the department. I therefore commend this Bill to the House for being passed as it is.

* SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்பித்து, பல முக்கியமான திருத்தங்களோடு கொண்டு வந்திருப்பது மிகப் பாராட்டத்தக்கது என்று கூற நான் விருப்பப்படுகிறேன். குறிப்பாக 'பெர்ஸனல் கல்டிவேஷன்' சம்பந்தப்பட்டவரை 10 ஏக்கராவாக இருந்ததை 20 ஏக்கராவாக உயர்த்தி, அதற்கு மேலும் சில பழத் தோட்டங்களுக்கும், மற்றவைகளுக்கும் விதி விலக்குக் கொடுத்தும், அதிகாரிகளை நியமித்து, அவர்களுக்கும் இதிலே ஒரு அதிகாரத்தை கொடுத்து தேவையான தர்மகாரியங்களையெல்லாம் நிர்ணயிப்பதற்கும் நிர்வகிப்பதற்கும் ஏற்பாடு செய்து, இந்த மசோதாவை இவ்வளவு துரிதமாகக் கொண்டு

[Srimathi T. N. Anandanayaki] [7th December 1961]

வந்திருப்பது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது. நில சீர்திருத்த சட்டத்
திலேயே வரவேண்டிய இந்த மாறுதல்களை, தனியாக இதற்கென்று
ஒரு சட்டம் போட்டு, இவ்வளவு துரிதமாகக் கொண்டு வந்து,
வேலையிலே நாம் எப்பொழுதும் பின்வாங்கியதில்லை என்பதை
எதிர்க்கட்சிகளுக்கு எடுத்துக் காட்டும் முறையிலே இந்த
சட்டத்தை உருவாக்கியிருப்பது மிகவும் போற்றத்தக்கதாகும்
என்று உண்மையிலேயே எண்ணுகிறேன். இதிலே இன்னும் சில
மாறுதல்களைச் செய்திருந்தால் நலமாக இருக்குமோ, என்னவோ
என்று கூற நான் விழைகின்றேன். அந்த மாறுதல்களையும்
ஏற்படுத்திவிட்டால், இது மிகவும் போற்றத்தக்கதாக அமைந்து
விடும்.

குறிப்பாக, இந்த மசோதாவிலே, கிளாஸ் 6-ல் கூட்டுறவு
சங்கங்கள் இருக்குமானால் அவைகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்
கலாம், தரம் நிலங்களை கொடுப்பதிலே என்று போடப்பட்டிருக்
கிறது. அதிலே நல்ல முறையிலே போடப்பட்டிருக்கிறது என்று
தான் நினைக்கிறேன். கூட்டுறவுப் பண்ணைகளை ஆரம்பிப்பது
மிகவும் வரவேற்கத்தக்கதுதான். கூட்டுறவு இயக்கத்தை நாம்
தட்டிக்கொடுப்பதுதான் ஜனநாயகத்திற்கு உதந்தது. ஆனால்,
அதில் இன்னொரு நிபந்தனை போட்டிருந்தால் நன்றாக இருக்கும்.
கூட்டுறவு விவசாய சங்கம் யாரால் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்க
வேண்டும், விவசாயிகளால் மட்டும் தானா, அல்லது வேறு நபர்
களாலா என்பதையும் நாம் சிந்தித்துப்பார்க்க வேண்டும். ஏதோ
சில நபர்கள் சேர்ந்து கூட்டுறவு சங்கத்தை ஆரம்பிக்கலாம். புதிய
தாக அந்த சொத்திலே இதுவையில் அக்கரை இல்லாமலே
இருந்தவர்களும், நிலத்தை உழுது கொண்டிராதவர்களும் கூட
புதியதாக 10 பேர்கள் சேர்ந்து கூட்டுறவு சங்கம் ஆரம்பித்தால்.
அவர்கள் தங்கள் சங்கத்திற்கு நிலத்தைக் கொடுக்கவேண்டும்
என்று கேட்டால் கிளாஸ் 6-ல் கண்டிருக்கிறபடி அவர்களுக்குத்
தான் முக்கியத்துவம் கொடுக்கவேண்டியிருக்கும். இதுவரை
யிலே 'கல்டிவேடிங் டெனண்டுகளாக' இருந்தவர்களுக்கு
முக்கியத்துவம் கொடுக்க முடியாமல் போகலாம். இதுவரையில்
'கல்டிவேடிங் டெனண்டுகளாக' இருந்தவர்களுக்கு நல்லது
செய்யக்கூடாதா என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கோஞ்சம்
ஆராய்ந்து பார்த்தால் நலமாக இருக்கும். ஏற்கனவே இருப்பவர்
களை தள்ளிவிட்டு, புதியதாக வருபவர்களுக்கு சலுகை கொடுத்து,
அதனால் வரக்கூடிய தொல்லைகளை ஏற்றுக்கொள்வது நலமாக
இருக்குமா என்று எண்ணிப்பார்க்கவேண்டும். இருக்கும்படி
யான சட்டத்தில் பார்த்தால் நிலைமை அப்படித்தான் தோன்று
கிறது. கிளாஸ் 6-ல் முதலில் 'கோவாபரேடிவ் பார்மிங்
சொஸைட்டிக்கு' சலுகை கொடுக்கவேண்டும் என்றுதான் சொல்லப்
பட்டிருக்கிறது. யாரால் அந்தச் சங்கம் அமைக்கப்படவேண்டும்
என்பது பற்றி குறிப்பிடப்படவில்லை. கோவாபரேடிவ் சட்டத்தின்
கீழ் அமைக்கப்பட்டால் போதும் என்பதுதான் 'டெபனிஷனில்'
இருக்கிறது. இம்மாதிரி ஒரு நிபந்தனை விதித்தால், அதாவது

7th December 1961] [Srimathi T. N. Anandanayaki]

முன்னால் உழுது கொண்டிருந்தவர்கள், நிலத்தை நம்பி இருந்தவர்கள் இவர்கள் சேர்ந்து ஒரு கூட்டுறவு சங்கம் அமைத்தால், அந்த சங்கத்திற்கு முக்கியத்துவம் தருவோம், அதற்குப்பிறகு உழுது கொண்டிருந்தவர்களுக்கு 'கல்டிவேடிங் டெனண்டு களுக்கு' தருவோம் என்று சற்று விளக்கமாக சட்டத்தில் சொல்லப்பட்டால் நல்லது. இப்பொழுது சட்டத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறபடி பார்த்தால், நடைமுறையில் சங்கடம் ஏற்பட்டால், புதியதாக 10 பேர்கள் சேர்ந்து ஒரு சொஸைடி ஏற்படுத்திக் கொண்டு முதலில் அந்த சங்கத்திற்கு சலுகை கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டால், அதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கவேண்டிய நிலைமை சட்டத்தில் இருக்கிறது. அதை கவனித்து ஆவன செய்தால், மிகவும் வரவேற்கத்தக்கதாக இருக்கும் என்று எண்ணுகிறேன்.

அதேபோன்று நிலத்தை பயிரிடுகிறவர்கள் இரண்டு முறை சரியாக சில விதிகளை அனுஷ்டித்து நடக்காவிட்டால் (consecutively for two seasons) அவர்களை நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றி விடலாம் என்றிருக்கிறது. இரண்டு முறை என்று போட்டால் சற்று கஷ்டமாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். இரண்டு முறை என்றிருப்பதை 4 முறை என்று உயர்த்தினால், உழுகிறவர்களுக்கு நலமாக இருக்கும். இரண்டு முறை என்றால் உழுகிறவர்களுக்கு எவ்வளவோ கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டால், விவசாயிகளின் கஷ்டங்களை உணர்ந்து, இரண்டு முறையில் அவர்கள் தவறினால் உடனே அவர்களை வெளியேற்றிவிடாமல், 'கன்ஸிடியூவ் வீஸன்' என்று போட்டால் மிகவும் நலமாக இருக்கும். நான்கு முறையும் அவர்கள் தவறிவிட்டால், பிறகு அவர்களை உழுவதற்கு லாயக்கு இல்லை என்று வெளியேற்றுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கலாம். இந்த வகையிலே மாறுதல் செய்யப்பட்டால் போற்றத்தக்கதாக இருக்கும் என்று எண்ணுகிறேன். அதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சற்று ஆராய்ந்து பார்த்து, அந்த வகையிலே சாதாரண விவசாயிகளுக்கு ஒரு நல்ல நிலைமையை ஏற்படுத்துவார்களென்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

அப்படி, அரசாங்கத்தின் கையிலே விதிவிலக்கு கொடுக்கும் அதிகாரம் இருக்கலாமா, இருக்கக்கூடாதா என்று பிரச்சனை. இதற்கு ஒரு அங்கத்தினர் 'டிஸண்டிங் மினிட்' கொடுத்திருக்கிறார். அரசாங்கத்தின் கையிலே அதிகாரத்தை வைத்துக் கொண்டால் அதை அவர்கள் நல்ல முறையிலே உபயோகப்படுத்துவார்களோ, இல்லையோ என்ற ஒரு ஐயப்பாடு. அப்படி அதிகாரத்தை வைத்துக்கொள்ளுவது சரியா, இல்லையா என்பதை பார்க்கும்பொழுது, ஓரளவுக்கு வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று நான் போடவேண்டியிருக்கிறது. காரணம், அவர்கள் நல்ல முறையில் நிர்வகிக்கிறார்கள். எனக்கு முன்பு பேசிய சீலுவாசியார் அவர்கள் சொன்னது போல், தக்க முறையில் நிர்வகித்து அந்தச் சொத்தை பாதுகாத்து வருமானத்தை ஒழுங்கான வகையில் காட்டுகிறவர்களுக்கு இந்தமாதிரி ஒரு சட்டத்தினால் சங்கடம்

[Srimathi T. N. Anandanayaki] [7th December 1961]

ஏற்படக்கூடாது, அவர்களுடைய நிலைமை இதனால் பாதிக்கப் படாமல் இருக்கவேண்டியது என்ற நல்லெண்ணத்துடன் தான் அரசாங்கம் அதிகாரத்தை கையில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறது. அது மிகவும் போற்றத்தக்கதுதான். அதிகாரத்தை நல்ல முறையிலே நிர்வகித்தால் அந்தச் சொல்லைகளிலிருந்து விடுபட்டு, பல ஸ்தாபனங்கள் நல்ல முறையில் நிர்வாகத்தை தொடங்கலாம். ஆகையால்தான் அரசாங்கம் இந்த அதிகாரத்தை கையில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறது.

(Sri N. S. Ramalingam in the Chair)

நல்லெண்ணத்தோடுதான் அரசாங்கம் இந்த அதிகாரத்தைக் கையில் வைத்திருக்கிறார்கள் என்பதை எதிர்க்கட்சிகள் உணர வேண்டும். தர்ம ஸ்தாபனங்கள் நல்ல முறையில் நிர்வகிக்கப்பட வேண்டும், அம்மாதிரி ஸ்தாபனங்களுக்கு ஆதரவு கொடுக்க வேண்டும் என்ற நல்லெண்ணத்தோடுதான் விதிவிலக்கு கொடுப்பதற்கும், அதே சமயத்தில் விதிவிலக்கை காத்து செய்வதற்கும் அரசாங்கம் அதிகாரத்தை கையில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த வகையில் அரசாங்கம் அதிகாரத்தை வைத்துக் கொண்டிருப்பதை யாரும் மறுக்கமாட்டார்கள். அது மிகவும் பாராட்டத்தக்கதாகும்.

12-30
p.m.

இதிலே சில விதிவிலக்குகள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். தோப்பு, பழத் தோட்டங்கள், விறகுக்கு உபயோகப்படக்கூடிய மரங்கள் இருக்கும் நிலங்கள் இவைகளுக்கெல்லாம் விதிவிலக்கு அளிக்கப்படுகிறது. தனி நபர்களுக்கே விதிவிலக்குகள் கொடுக்கப்படும் போது, தர்மஸ்தாபனங்களுக்கு இம்மாதிரி நிலங்களுக்கு விதிவிலக்குக் கொடுப்பதில் தவறு இல்லை. இதற்காகக்கூட ஒரு அங்கத்தினர் “டிஸ்ஸெண்டிங் மினிட்ஸ்” கொடுத்திருக்கிறார்கள். தனி நபருக்கே கொடுத்திருக்கும்போது, இந்த தர்மஸ்தாபனங்களுக்கு ஏன் கொடுக்கக்கூடாது என்று தெரியவில்லை. அப்படிக்கொடுப்பதில் தவறு இல்லை என்றுதான் சொல்ல முடியும். இதை உணர்ந்துதான் பொறுக்கு கமிட்டி இந்த மாற்றத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறது. அது வரவேற்கத் தக்கது.

இதே மசோதாவை, தர்ம ஸ்தாபனங்களின் நிலங்கள் நல்ல முறையில் பராமரிக்கப்படவேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் கொண்டு வந்திருப்பதற்காக அரசாங்கத்தைப் பாராட்டுகிறேன். அதே சமயத்தில், சிற்சில திருத்தங்களையும் மக்கள் விரும்பும் முறையில் கொண்டு வந்து சட்டத்தை நிறைவேற்றினால் நலமாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொண்டு, இந்த மசோதாவை முழுமனதோடு ஆதரித்து, எதிர்க்கட்சிக்காரர்களும் வரவேற்பார்கள் என்ற நம்பிக்கையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். ஏனென்றால், யாருக்குமே தர்ம சொத்துக்கள் நல்ல முறையிலே பரிபாலிக்கப்படவேண்டும் என்ற அவா இருக்கும். அந்த அவா இம்மாதிரி சட்ட மூலமாக அமுலாக்கப்படவேண்டும் என்று விரும்புவார்கள் என்பதையும் எடுத்துச் சொல்லிக் கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடிக்கிறேன்.

7th December 1961] [Sri A. Govindasamy]

* SRI A. GOVINDASAMY : சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, சர்க்கார் நில உச்சவரம்பு மசோதாவை இந்த அவையில் கொண்டுவந்த நேரத்திலேயே, மடங்களுக்கும், கோவில்களுக்கும் உள்ள நிலங்களுக்கு 200 ஏக்கரா வரை விதவிலக்கு கொடுப்பதை நாங்கள் எதிர்த்திருக்கிறோம். ஆனால் முதலில் அப்படி நிர்ணயிப்பது குறித்து அரசியல் சட்டம் குறுக்கே நிற்கிறது என்று சொல்லி எங்கள் கருத்துக்கள் தகர்த்தெறியப்பட்டது. இந்த நிலங்களைப் பராமரிப்பது குறித்து தனியாக ஒரு சட்டம் சர்க்காரத்திலேயே கொண்டுவருகிறோம் என்று அமைச்சர் வாக்குறுதி அளித்தார்கள் என்பதை எடுத்துக் காட்டி, அவ்விதமாகவே வெகு சீக்கிரமாகவே கொண்டுவந்தும் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லி ஆளும் கட்சி அங்கத்தினர் ஒருவர் பாராட்டிப் பேசினார்கள். ஆனால், எதிர் பார்த்த அளவுக்கு நன்மை ஏற்பட்டிருக்கிறதா, பொறுககுக் குழு செய்திருக்கிறதா என்று பார்த்தால், வந்திருக்கும் மசோதா மடங்களுக்கும், பொது ட்ரஸ்ட் பராமரிப்பு நிர்வகிப்பவர்களுக்கும் சாதகமாக அமைந்திருக்கிறதே அல்லாமல், எப்படிப் பார்த்தாலும், விவசாயிகளுக்கு, குத்தகைதாரர்களுக்கு, ஏழை எளிய குடியானவர்களுக்கு உண்மையிலேயே எந்தவிதத்திலும் பாதுகாப்பாக அமையவில்லை என்பதைத்தான் பார்க்கிறோம்.

மடங்களின் சொந்தக்காரர்களுக்குத்தான் சாதகமாக இருக்கிறது என்பதற்கு இந்த மசோதாவின் 5-வது பிரிவைப்பார்த்தாலே போதும். ஏற்கனவே 10 ஏக்கர் என்று இருந்தது இன்றைக்கு 20 ஏக்கர் என்ற அளவில் உயர்த்தப் பட்டிருக்கிறது. அப்படி 20 என்று உயர்த்தக்கூடாது என்று எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த செல்வராஜ் அவர்கள் பொறுக்குக் குழுவிலேயே எடுத்துச்சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதுபற்றி ஆட்சேபனைக் குறிப்பும் எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். 10 ஏக்கராக இருந்தால் போதும், அதுவே நன்மையாக இருக்கும் என்று அரசாங்கம் முதலிலேயே கொண்டு வந்தார்கள் என்று தான் நினைத்தோம். ஆனால், இவர்கள் செய்திருப்பது எப்படி இருக்கிறது என்றால், நாங்கள் கொண்டு வருவதுபோல் கொண்டுவருகிறோம், நீங்கள் ஆட்சேபியுங்கள், அதன் பிறகு மாற்றிவிடுகிறோம் என்ற அடிப்படையில் மடத்திற்கும் பொது ஸ்தாபனங்களுக்கும் சொன்னாற்போல் இருக்கிறது. அப்படி இல்லை என்றால், இப்பொழுதாவது, 10 என்பதை 20 என்று மாற்றி இருப்பதை திருத்தி திரும்பவும் 10 ஏக்கர்தான் என்று மாற்றி அமைத்தால்தான் விவசாயிகளுக்கு, பயிரிடும் குடியானவர்களுக்குச் சாதகமாக இருக்கும் என்ற எண்ணத்தில், அம்மாதிரி திருத்தத்தை சர்க்கார் திருத்தமாகவே கொண்டுவந்து மாற்றவேண்டும் என்று அமைச்சரவர்களை கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தர்மஸ்தாபனங்களில் உள்ள நிலங்களை பயிரிடும் குத்தகைக்காரர்கள் வருவாயை ஒரு மாதக் கெடுவில் கொடுக்காவிட்டால், அவர்களை வெளியேற்றலாம் என்று 19 (1) பிரிவில் போட்டிருக்கிறது. அது கடுமையானது, அதைத் தளர்த்த வேண்டும். அதைக் குறைந்த பட்சம் இரண்டு மாதம் என்றாவது செய்யவேண்டும்.

[Sri A. Govindasamy] [7th December 1961]

இரண்டு மாதத் தவணையாவது கொடுக்கவேண்டும் என்று வலியுறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இரண்டு மாதம் என்று சொல்வதால் எந்த மடத்திற்கும் ஆபத்து ஏற்பட்டு விடாது.

அடுத்தபடியாக, 24 (2)-வது பிரிவில், விவசாயத்திற்கு மின்சாரம் உபயோகப்படுத்தப்பட்டால், அவர்களின் குத்தகை 40 பர்செண்டு என்று உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. மின்சாரக் கட்டணம் கட்டவேண்டிய பொறுப்பும், அதைப் பராமரிக்கும் பொறுப்பும் அவர்களுக்கு இருந்தாலும், இந்த குத்தகையை 40 என்பதிலிருந்து, 25 என்று மாற்றவேண்டும். அப்படி செய்தால் தான், உணமையிலேயே சர்க்கார் ஏழைக் குடியானவர்களுக்கு உதவி செய்வதாகும். இதையும் சர்க்காரே சர்க்கார் திருத்தமாகக் கொண்டுவந்து திருத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பொதுஸ்தாபனங்களின் நிலங்களில், விறகுக்கு உபயோகமாகும் மரங்கள் வளரும் நிலங்கள் இருந்தால், அந்த நிலங்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்கவேண்டும் என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. ஏற்கனவே, நில உச்சவரம்பு மசோதா வந்த காலத்தில் எப்படி ஒவ்வொன்றுக்கும் விதிவிலக்கு அளிக்கவேண்டும் என்று அந்தப் பட்டியல் நீண்டுகொண்டே போய்ற்றே, அப்படியேதான் இப்பொழுதும், விதிவிலக்குகள் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த பிரிவுப்படி, பொது ஸ்தாபன நிர்வாகிகள், இப்படிப்பட்ட பல மரங்களை வைத்துவிட்டால், அந்த நிலங்களுக்கு விதிவிலக்குக் கிடைக்கும்; அதன் காரணமாக உற்பத்தியும் குறையும், பயிரிடும் குடியானவர்களும் வெளியேற்றப் படுவார்கள். ஆகவே, இம் மாதிரியான நிலங்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிப்பது கூடாது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இங்கே ஒரே ஒரு உறுப்பினர் தானே ஆட்சேபணைக் குறிப்புக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்பட்டது. எங்கள் கட்சிக்கு ஒரே ஒரு உறுப்பினருக்குத்தானே அந்தக் குழுவில் இடம் இருந்தது. இவர்கள் என்ன ஆட்சேபித்தால் என்ன, ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் இதிலே அதிகமாக இருக்கிறார்கள், ஆகவே நமக்குச் சாதகமாக வேண்டிய மாற்றங்களைச் செய்து கொள்ளலாம் என்று இந்த மசோதாவைத் திருத்தி இருப்பதில் ஆச்சரியம் ஒன்றுமில்லை; முன்னேற்றகரமாக ஏதாவது திருத்தங்கள் செய்தால் தான் அது ஆச்சரியப்படவேண்டிய விஷயம். ஆகவே, எங்கள் ஆட்சேபணைகளைக் கேட்ட பிறகு, சர்க்காரே, சில திருத்தங்களைக் கொண்டுவந்து இந்த மசோதாவை நல்ல முறையில் அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடிக்கிறேன்.

SRI S. M. ANNAMALAI : சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது செலக்ட் கமிட்டியிலிருந்து வந்திருக்கும் தர்ம ஸ்தாபன சொத்துக்கள் சம்மந்தப்பட்ட மசோதாவின் பேரில் ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த சட்ட மன்றத் தின் முன்னால், நில உச்ச வரம்பு மசோதா கொண்டுவந்த காலத்தில் சர்க்கார் கொண்டிருந்த கொள்கை என்று, இப்பொழுது

7th December 1961] [Sri S. M. Annamalai]

இந்த மசோதாவில் சொல்லியிருக்கும் கொள்கையே வேறு. அன்றைக்கு, சமுதாயத்தில் இருக்கும் ஏற்றத்தாழ்வுகளைச் சரிக் கட்ட என்று சொல்லப்பட்டது. இன்றைக்கு இந்த மசோதாவில் சொல்லி இருப்பது என்ன? அன்றைக்கு தர்மஸ்தாபனங்களுக்கு உச்சவரம்பு கட்டுவது சம்மந்தமாக அரசியல் சட்டம் இடம் கொடுக்கவில்லை என்றும், இதற்காகத் தரிச்சட்டம் கொண்டு வருகிறோம் என்றும் அப்பொழுது சொன்னார்கள். இன்றைக்கு இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவரும்போது என்ன சொல்கிறார்கள்? இப்பொழுது இதில் இருக்கும் “பீரீ ஆம்மினே” பார்த்தால் உணவு உற்பத்தியை பெருக்க இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவருகிறோம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது நில் உச்ச வரம்பு மசோதா வந்த காலத்தில் சொன்னது, சமுதாயத்தில் உள்ள ஏற்றத் தாழ்வுகளைப் போக்க என்று. அன்றைக்கு தர்மஸ்தாபனங்களுக்கு உச்ச வரம்பு நிர்ணயித்து தஸ்திக் அலவன்ஸ் என்று கொடுக்கலாம் என்றும், அவைகள் நல்ல முறையிலே நடத்த உதவிசெய்யலாம் என்றும் சொன் னார்கள். இப்பொழுது அதுகூட இல்லை. சர்க்கார் இன்றைக்கு அந்த நிலங்களைக்கொண்டு, கூட்டுறவு பண்ணைகள் மூலமாக, நிர்வகிக்கலாம், இதனால் தர்மஸ்தாபனங்களுக்கு அதிக வருவாய் வரும் என்ற எண்ணத்தில் செய்யப்படுகிறது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இப்படிப்பட்ட தர்மஸ்தாபன சொத்துக்களை குத்தகை மூலம் எடுத்து சர்க்காரே கூட்டுறவுப் பண்ணைகளை நடத்துவார்களே யானால் அதனால் நஷ்டம்தான் ஏற்படும். சர்க்காருக்கு கிடைத் திருக்கக்கூடிய புள்ளி விவரங்களிலிருந்து இந்தமாதிரி கூட்டுறவு பண்ணைகள் நல்ல முறையில் நடக்கிறதா அல்லது அதனால் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறதா என்பதை அமைச்சரவர்கள் நன்கு சிந்தித்துப் பார்த்தால் தெரிய வரும். நாமே பிரதயட்சமாகப் பார்த்திருக் கிறோம். விதை உற்பத்திக்காக சர்க்கார் சில நிலங்களை குத்த கைக்கு எடுத்து பல பண்ணைகள் அமைத்துக்கொண்டார்கள். அந்தமாதிரி பண்ணைகளுடைய வரவுசெலவு கணக்கைப் பார்த் தால் நஷ்டம்தான் அதிகமாக ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை சர்க்காரே ஓரளவுக்கு ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த தர்ம ஸ்தாபன சொத்துக்களையும் குத்தகை மூலமாக எடுத்து அதன் பிறகு கூட்டுறவுப் பண்ணைகளை சர்க்காரே அமைக்குமானால் நஷ்டம்தான் ஏற்படும். இந்த தர்ம ஸ்தாபன சொத்துக் களுக்கு உச்ச வரம்பு வைப்பதற்கு அரசியல் சட்டத்திலே இட மில்லை என்றால், மத்திய சர்க்காரை வற்புறுத்தி இந்த அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தை திருத்த வேண்டுமென்று சொல்லி, அதன் பிறகு இந்த தர்ம ஸ்தாபனங்களுக்கு உச்ச வரம்பு நிர்ணயிக்க லாம். அப்படி உச்ச வரம்பை நிர்ணயித்தால்தான் இந்த சபை மனப்பு வந்த நில உச்ச வரம்பு மசோதாவில் என்ன கொள்கை சொல்லப்பட்டிருக்கிறதோ அந்தக் கொள்கை இந்த மசோதாவின் மூலமாக நிறைவேற்றப்படும். தர்ம ஸ்தாபனங்கள் நல்ல

[Sri S. M. Annamalai] [7th December 1961]

முறையில் நடைபெற வேண்டுமென்று சர்க்கார் கருதுவார்களே யானால், ஏற்கனவே நில உச்ச வரம்பு மசோதாவில் சொல்லியது போல, ஆண்டு ஒன்றுக்கு எவ்வளவு செலவாகும் என்று கணக்கிட்டு, அந்த அடிப்படையிலே தஸ்திக் அலவன்ஸ் கொடுத்து விடலாம். இந்த மசோதாவானது பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு போவதற்கு முன்னால் ஒரு விதமாக அமைத்திருந்தது. பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு சென்று வந்த பிறகு வேறு விதமாக மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. முதலிலே கொந்த சாகுபடிக்கு பத்து ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று சொல்லப்பட்டிருந்தது. இந்த மசோதாவிலே இருபது ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கராக மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் போலத்தான் ஒரு குடியானவன் குத்தகையை கொடுக்காமல் மகசூலை அறுத்துக்கொண்டு சென்று விட்டால் அவனை நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றலாம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. உண்மையிலேயே இது மிகவும் வருந்தக்கூடிய விஷயம். இப்பொழுது கல்டிவேடிங் டெனன்ட்ஸ் ப்ரொடெக்ஷன் ஆக்ட், பேர் ரெண்ட் ஆக்ட் முதலிய சட்டங்கள் இருக்கின்றன. விளைச்சல் வந்தபிறகு நிலச்சுவான்தார்களுக்கும் குத்தகை சாகுபடியாளருக்கும் தகராறு ஏற்படலாம். அதன் காரணமாக குத்தகை சாகுபடியாளர் “நான் இப்பொழுது அறுவடை செய்யப்போகிறேன்” என்று சொன்னால் நிலச்சுவான்தாரர் ஒப்புக்கொள்ள மாட்டார். ரெஜிஸ்டர்ட் நோட்டீஸ் கொடுத்தாலும்கூட வாங்கி வைத்துக்கொண்டு பேசாமல் இருந்து விடுவார். ஒரு வாரத்திற்குள் அறுவடை செய்தால்தான் மகசூல் நல்ல முறையில் இருக்கும். கால தாமதம் செய்து அறுவடை செய்தால் நெல் அனைத்தும் உதிர்ந்து விடும். அந்த நிலைமையில் இந்த தர்ம ஸ்தாபனத்திற்கு நோட்டீஸ் கொடுத்து, அவர்கள் அதை ஒப்புக்கொள்ளவில்லையென்றால் அதற்குப் பிறகு குத்தகை சாகுபடியாளர் தகுந்த ஆபீஸருக்கு நோட்டீஸ் கொடுத்து, அவர் வந்து அறுவடை செய்து மகசூலை பங்கிட்டு தரவேண்டுமென்று சொன்னால், இப்பொழுது பேர் ரெண்ட் ஆக்டில் என்ன விகிதமான கஷ்டங்கள் இருக்கின்றனவோ அதைவிட பல மடங்கு அதிகமாக கஷ்டங்கள் ஏற்படும். இவ்வாறு முதலில் தர்ம ஸ்தாபனத்திற்கு நோட்டீஸ் கொடுத்து அதன் பிறகு அதரைஸ்டி ஆபீஸருக்கு நோட்டீஸ் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னால், கிட்டத்தட்ட ஒன்று அல்லது 1½ மாதம் ஆகிவிடும். அப்படி 1½ மாதம் கழித்து அறுவடை செய்தால் உண்மையிலேயே அந்த மகசூல் பயிரிடுகிறவன் கைக்கு வந்து சேருமா என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். பேர் ரெண்ட் ஆக்டிலே உள்ள வேதனை கொடுக்கக்கூடிய பிரிவுகள் இந்த மசோதாவிலும் இருக்கின்றன. இந்த நிலைமையிலே நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கும் குத்தகை சாகுபடியாளருக்கும் எதாவது தகராறு இருக்குமேயானால் அதனால் குத்தகை சாகுபடியாளர் தான் அதிகமாக பாதகம் அடைவான். அதையும் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். பிரிவுகளை விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளும் பொழுது பல திருத்தங்கள் வரும். அந்தத் திருத்தங்களைக் க்ளம் அமைச்சரவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்

7th December 1961] [Sri S. M. Annamalai]

கொள்ளுகிறேன். குறிப்பாக கிளாஸ் 19, கிளாஸ் 20 இவைகளை எடுத்துவிட்டால்கூட நன்றாக இருக்கும். அப்படி தர்ம ஸ்தாபனத் திற்கும், குத்தகை சாகுபடியாளருக்கும் ஏதாவது தகராறு இருந்தால் மணியக்காரிடத்தில் ஒப்படைத்து அதன் பிறகு ஆதரையுடன் ஆபீஸருக்கு தெரிவித்து அவர் பங்கிட்டுத் தரலாம் என்று செய்யலாம்.

அடுத்தபடியாக, பம்பு செட்டு வைத்து பயிர் செய்பவர்களுக்கு 60 : 40 என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எந்த கணக்கை வைத்துக் கொண்டு பொறுக்குக் கமிட்டி இந்த முடிவுக்கு வந்தது என்பதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. எனக்கு முன்னால் பேசிய கனம் செல்வராஜ் அவர்கள் இந்த விகிதத்தை 75 : 25 ஆக மாற்ற வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். பம்பு செட்டு அல்லாமல், ஏரித்தண்ணீரைக்கொண்டு பயிர் செய்யும்பொழுது 60 : 40 என்றால், பம்பு செட்டு வைத்து பயிர் செய்து, அதற்குண்டான கரண்டு சார்ஜையும் யார் பயிரிடுகிறானோ அவனே கட்ட வேண்டுமென்று சொல்லிவிட்டு அப்படியிருந்தும் 60 : 40 தான் என்று சொன்னால், அது மிகவும் அநீதி விளைவிப்பதாக இருக்கும். இப்பொழுது பிளானிங் கமிஷனே ஏற்கனவே உள்ள 60 : 40 விகிதத்தை 75 : 25 ஆக உயர்த்த வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆற்றுத் தண்ணீர், ஏரித்தண்ணீர் பாசனத் திற்கு விகிதத்தை 75 : 25 ஆக மாற்ற வேண்டுமென்று பிளானிங் கமிஷன் சொல்லும்பொழுது, பம்பு செட்டு வைத்து பயிர் செய்தால் 60 : 40 தான் என்ற முடிவுக்கு எப்படி பொறுக்கு கமிட்டி வந்தது என்பதை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. இதை அமைச்சரவர்கள் தீவிரமாக பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். யார் பயிரிடுகிறானோ அவன் தான் கரண்டு செலவை செலுத்துகிறான். ஆகவே அதை கழித்தாவது 60 : 40 என்று சொல்லியிருந்தால் பரவாயில்லை. பிரிவு பிரிவாக இந்த மசோதாவை எடுத்துக் கொள்கிறபொழுது நான் சில கருத்துக் களை சொல்ல விரும்புகிறேன். அசல் மசோதாவைவிட இது குத்தகை சாகுபடியாளருக்கு மிகவும் பாதகமான முறையிலே அமைந்திருக்கிறது.

அதைப் போலவேதான் ஏராளமான விதிவிலக்குகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. விறகு கட்டைக்காக இருக்கும் மரங்களுக்குக்கூட விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சர்க்கார் நினைத்தால் விதிவிலக்கு கொடுக்கலாம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அசல் மசோதாவில் இருந்ததைவிட அதிகமான விதிவிலக்குகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே பிரிவு பிரிவாக விவாதத்திற்கு இந்த மசோதா வரும்பொழுது அமைச்சர் அவர்கள் இதையெல்லாம் பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : தலைவர் அவர்களே, ஏற்கெனவே அசல் மசோதா வந்த நேரத்திலே இந்த கோவில், மட நிலங்களுக்கு உச்ச வரம்பு கட்டக்கூடிய பிரச்சனையும் அதிலே

[Sri V. K. Kothandaraman] [7th December 1961]

சேர்ந்து வந்தது. ஆனால் அற நிலயங்களுக்கு ஆதரவாக இருக்கக் கூடியவர்கள் அரசியல் சட்டத்திலே அதற்கு இடமில்லையென்றும், அசல் மசோதாவில் இருந்தபடியே நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று சொன்னால், அது சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்குப் போனால் சட்டம் அடிப்பட்டு விடும் என்று சொன்னதின் காரணமாக இந்த மசோதா தனியாக இப்பொழுது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு முறை கொண்டு வந்த மசோதாவை பரிசீலனை செயது, அந்தப் பரிசீலனையின் அடிப்படையில் மறுபடியும் கொண்டுவந்து அப்படி கொண்டு வந்ததை ஒரு பொறுக்கும் கமிட்டிக்கு அனுப்பி, இப்பொழுது இந்த சபை முன்பு வந்திருக்கிறது என்று சொன்னால் கோவில், மடங்களின் ஆதரவாளர்கள் எந்த அளவுக்கு வேலை செய்கிறார்கள் என்பதை நினைக்கும்பொழுது உண்மையிலேயே பரிதவிக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. இதற்காக கோவில்களையோ அல்லது மடங்களையோ எடுத்துவிட வேண்டுமென்று நான் சொல்ல வில்லை. இன்றைக்கு கோவில்களுக்கும் மடங்களுக்கும் சொந்தமாக லட்சக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் இருக்கின்றன. ஏற்கெனவே நாம் சொந்தமாக வைத்துக்கொண்டிருக்கக்கூடிய நிலங்களுக்கு உச்ச வரம்பு கட்டி இருக்கிறோம். அப்படி சொல்லக் கூடிய நேரத்தில் முதலில் பத்து ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் என்று வந்தது. இரண்டாவது முறையாக வந்தபோது அதை மறுபடியும் மாற்றி அமைத்து இருபது ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் என்ற அளவுக்கு திருத்தி அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கெல்லாம் கூறப்படும் காரணங்கள் விசித்திரமாக இருக்கின்றன. சாமியை தூக்கு வதற்கு இப்பொழுது ஆள் கிடையாது. சாமி தூக்குவதற்கு பணமாக வேண்டாம் தானியமாகக் கொடுங்கள் என்று கேட்கிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. நெய்வேத்தியத்திற்கு பணம் வேண்டாம், தானியமாகவும் அரிசியாகவும் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. அந்த நிலைமையில் பத்து ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் என்று வந்திருக்கிறது. தானியங்கள் வேண்டும் என்று கேட்பதால்தான் பத்து ஏக்கர் என்பது இருபது ஏக்கராக வந்திருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்தக் காரணத்தைக் கேட்டால் ரொம்பவும் விசித்திரமாகத்தான் இருக்கிறது. இன்றைக்கு மற்றவர்களுக்கு வரக்கூடிய வருவாய் அவர்களுக்கும் வரவேண்டும் என்று நினைக்கிறார்கள். இன்றைக்கு மற்ற நிலங்களை யெல்லாம் குத்தகைக்கு விடும்போது எந்த அளவிற்கு வருவாய் வருமோ அந்த அளவுக்கு இங்கேயும் வரக் கூடிய அளவில் நிர்ணயிக்கப் பட்டிருக்கிறது. அந்த முறையில் இன்றைக்கு பெரிய அளவில் வருவாய் வரக்கூடிய அளவில் நிர்ணயம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அது போதாமல் சில விதிவிலக்குகள் வேறு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. விறகு வளர்ப்பதற்கும் நிலங்கள் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று விதிவிலக்கு வேறு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த நிலைமையில் பல மரங்களை நடுவதற்கு வசதி ஏற்படுவதற்கு இடம் ஏற்படும். விறகுக்கு வேண்டிய மரங்களை உற்பத்தி செய்கிறோம் என்ற காரணத்தைக் காட்டி நிலங்களை மாற்றி அமைக்கக்கூடிய நிலைமை

7th December 1961] [Sri V. K. Kothandaraman]

ஏற்படலாம். ஆகவே இப்படியெல்லாம் விதிவிலக்குகள் கொடுக்கப்பட்டு விவசாயம் செய்யக்கூடிய நிலங்களில் விறகு மாங்கனை வளர்க்கிறோம் என்று சொல்லக்கூடிய அளவில் அதை மாற்றி அமைப்பதற்கு சந்தர்ப்பம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது கூடாது.

இதில் ட்ராஸ்டிக்கு இருபது ஏக்கர் என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மசோதா வருவதற்கு முன்னால் பல லெட்டர்கள் எழுதினேன். அதாவது 1950-லிருந்து 1960 வரையில் எத்தனை ட்ராஸ்டிகள் இருக்கிறார்கள், எந்தெந்த வருஷத்தில் எந்தெந்த ட்ராஸ்டிகள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று கேட்டு லெட்டர் எழுதினேன். குறிப்பிட்ட ட்ராஸ்டிகளுக்கு எவ்வளவு சொந்த நிலம் இருக்கிறது என்றெல்லாம் கேட்டு எழுதியிருந்தேன். எதற்காக கேட்டேன் என்றால் 1955-ம் வருஷத்திலிருந்து நாம் நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டு வரப்போகிறோம் என்று பிரசாரம் செய்துகொண்டு வருகிறோம். 1955-லிருந்து 1960-க்குள் இந்த ஐந்து வருஷங்களில் பிளாமி மாற்றங்கள் எந்த அளவில் நடைபெற்றிருக்கின்றன என்பதைக் கண்டு பிடிப்பதற்குத்தான் அப்படி நான் எழுதிக் கேட்டிருந்தேன். 1955 முதற்கொண்டு 1960-க்குள் ஒவ்வொரு வருஷத்தில் எவ்வளவோ ட்ராஸ்டிகளை நியமித்திருக்கிறார்கள். இப்படி பல ட்ராஸ்டிகள் உற்பத்தி செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். அந்தந்த வருஷத்தில் எவ்வளவு ட்ராஸ்டிகள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிந்துகொள்வதற்குத்தான் அதைக் கேட்டேன். அப்படி கேட்டு ஆறு மாதங்களாகியும் அதற்கு இன்று வரை பதில் கிடையாது. இவைகளை எல்லாம் நாம் பார்க்கும்போது ஏற்கெனவே நாம் நிறைவேற்றி இருக்கக்கூடிய நில உச்ச வரம்பு சட்டத்தில் எவ்வளவோ உழை இருக்கிறது என்பது தெரியவரும். பிளாமி மாற்றங்கள் ஏற்படுவதற்கு ஒரு சந்தர்ப்பத்தை, அவகாசத்தைக் கொடுத்திருக்கிறோம். இது போன்ற பல குறைபாடுகளை எடுத்துக்காட்ட முடியும். இப்படி பல விதி விலக்குகளும், சந்தர்ப்பங்களும் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதால் அதைப்பற்றி நாம் என்ன நினைக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது? ஆகவேதான் ட்ராஸ்டிகளுக்கும் கோவில்களுக்கும் இவ்வளவு ஏக்கர் நிலம் என்று நிர்ணயம் செய்ய வேண்டியதுதான் நல்லது என்று தோன்றுகிறது. அப்படிச் செய்தால்தான் நல்லதாக இருக்கும் என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஆகவே இந்த இருபது ஏக்கரை இந்தக் காரணத்தைக்கொண்டு கொண்டு வரவேண்டிய அவசியம் இல்லை. விவசாயிகளுக்கு எப்படி ஐந்து ஏக்கர் என்று வைத்திருக்கிறோமோ அதைப்போலவே இவர்களுக்கும் வைத்துக்கொள்ளலாம். அவர்களுக்கு வருமானம் வரவில்லை என்று சொன்னால் எந்த குறிப்பிட்ட காரியத்திற்கு அவர்களுக்கு அது கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அதற்கு வேண்டிய வருமானம் வரவில்லை என்று சொன்னால் அதற்கு வேறு வழிகளில் செய்து கொள்ளலாம். அப்படி இல்லாமல் நிலத்தை அதிகமாகக்கொடுக்கக்கூடிய நிலைமையை ஏற்படுத்த வேண்டியதில்லை என்று சொல்லிக்

[Sri V. K. Kothandaraman] [7th December 1961]

கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஆகவே அவர்களுக்கு ஐந்து ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் இருந்தால் போதுமானது. மற்ற நிலங்களுக்கு நாம் நியாய வாரம் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லி இருப்பது போன்று இதற்கும் சொல்லவேண்டும். அதாவது பல வருஷங்களுக்கு முன்னால் போடப்பட்ட இந்த 40-60 சட்டம் அப்படியே இருக்கிறது. அதன் பிறகு விலைவாசிகள் எவ்வளவோ உயர்ந்திருக்கிறது. எல்லாச் செலவையும் அவர்களே ஏற்றுக் கொண்டும் அவர்களுக்கு 40-60 என்றுதான் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இந்த நிலைமை அப்படியே இருந்தால் விவசாயிகள் எந்தக் காலத்திலும் முன்னேற முடியாது. இந்த நிலைமை நீடித்துக்கொண்டிருந்தால் நாம் சொல்லிக்கொண்டு வருவதுபோல் கிராமத்தில் இருக்கக்கூடியவர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் எப்போழுது உயரப்போகிறது, அவர்களுடைய வருமானம் எப்போழுது அதிகமாகப் போகிறது, அவர்கள் மற்ற மனிதர்களுடன் எப்படி எப்போழுது சரிசமமாக வாழ முடியும் என்பதையும் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஆகவே அவர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் ஓரளவு நியாயமான முறையில் முன்னேற்றமடைய வேண்டுமானால் அவர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரத்தை உயர்த்த வேண்டுமானால் இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய 40-60 என்பதை குறைந்தபட்சம் 25-75 என்ற அடிப்படையிலாவது மாற்றி அமைக்க முன்வரவேண்டும். இப்பொழுதுள்ள நிலைமையில் அப்படி மாற்றி அமைத்தால் போதுமானது என்கிற அளவிற்கு என்னுடைய அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அதைப்போலவே இந்த மசோதாவில் வீட்டு மனைகளுக்கு விதிவிலக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பல கிராமங்களில் பல வருஷ காலமாக கோவில்கள், மடங்களுக்குச் சொந்தமான இடங்களில் பல ஹரிஜனங்கள், தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் வீடுகளைக் கட்டிக்கொண்டு வாழ்க்கையை நடத்திக் கொண்டு வருகிறார்கள். இப்படி பல ஹரிஜனங்களும் பின்தங்கியவர்களும் இருக்கிறார்கள். இப்படி வீடுகள் கட்டிக் கொண்டிருக்கக் கூடியவர்களுக்கு அந்தந்த இடங்களை அவர்களுக்கே சொந்தமாக்கக்கூடிய அளவிற்கு செய்தால்தான் நலமாக இருக்கும் என்பதையும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதைப்போலவே பல கல்வி பாடசாலைகள் இருக்கின்றன. அவைகளை பல ட்ரஸ்டிகள் நடத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். அதற்கு விவசாய திட்டமிட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவைகளுக்கு எல்லாம் பல ஏக்கர் நிலங்களை எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள். அது விவசாயத்திற்கு குந்தமாக இருக்கிறது. நாம் இப்பொழுது தேசிய ஒருமைப்பாட்டைப்பற்றி பேசிக்கொண்டு மாதாடுகளைக் கூட்டிக்கொண்டு வருகிறோம். இந்த நிலைமையில் இப்படி பாடசாலைகளுக்கு நிலங்களை எழுதி வைத்து பாடசாலைகளை நடத்தி வருவது அதற்குக் குந்தகமாக இருக்கிறது. நாம் இப்பொழுது ஜாதி மதம் வேண்டாம் என்று சொல்லிக்கொண்டு வருகிறோம். இந்த பாடசாலைகளை வைத்துக்கொண்டிருந்தால் அவைகள் ஜாதி

7th December 1961] [Sri V. K. Kothandaraman]

மதத்தை வளர்க்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. இங்கு மத அடிப்படையில் கல்வி போதிக்கப்படுவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இதைப்பற்றி கனம் அமைச்சருக்கே நன்றாகத் தெரியும். நான் சொல்ல வேண்டியதில்லை, மத அடிப்படையில் பாடசாலைகள் நடப்பது நல்லதா இல்லையா என்பது. அதைப்போலவே எவ்வளவோ ஆஸ்பத்திரிகளும் மத அடிப்படையில் நடந்து வருகிறது. அதுவும் அமைச்சருக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஆகவே இப்படி பாடசாலைகளையும் ஆஸ்பத்திரிகளையும் மத அடிப்படையில் நடத்த விடாமல் அந்தப் பணத்தைக் கொண்டு சர்க்காரே நடத்த முன் வரவேண்டும். அதுதான் நலமாக இருக்கும் என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்தச் சட்டம் அமுலுக்கு வரக்கூடிய நேரத்தில் ஏற்கெனவே விவசாயம் செய்து கொண்டிருந்தவர்கள் அவர் நிலச் சொந்தக்காரருக்குக் கொடுக்கவேண்டிய பாக்கி இருந்தால் அதை ஒரு மாதத்திற்குள் கொடுக்கவில்லை யென்றால் அவரை நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றலாம் என்று இருக்கிறது. அப்படி சுலபமாக வெளியேற்றுவதற்கு வசதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் காலத்தில் கடன் வாங்காத விவசாயியே கிடையாது. ஏற்கெனவே ஒரு விவசாயி கடன் வாங்கி இருக்கலாம். இல்லை என்று சொல்ல வில்லை. அதைத் தொடர்ந்து அவனை வெளியேற்ற வேண்டுமென்ற நிலை இருந்தால் அதனால் பலர் பாதிக்கப்படுவார்கள். அதனால் பல விவசாயிகள் பாதிக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும் என்பதை நன்றாக சிந்திக்க வேண்டும். ஆகவே அப்படி ஒரு மாதத் தவளைக்குள் கட்ட முடியாத நிலையில் ஏழை, எளிய விவசாயிகள் இருந்தால், அவர்களுக்குக் குறைந்த வட்டியில் கடன் கொடுத்து நீண்ட நாள் தவணைகளில் சர்க்கார் திரும்பிப் பெறும் வகையில், அந்த நிலத்திலிருந்து விவசாயிகள் அப்புறப்படுத்தப்படாத அளவுக்கு வகை செய்ய வேண்டும். அப்படியில்லாமல் அந்த விவசாயிகளை யெல்லாம் வெளியேற்றுவதற்கு மடாதிபதிகளுக்கு ஆதரவு கொடுக்கக்கூடிய முறையில் இதுபோன்ற விதி இருப்பது சரியல்ல என்று நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

விவசாயம் செய்வதற்கு ஆள் கிடைக்கவில்லையென்றால், உடனே மடாதிபதிகள் நிலத்தைச் சொந்தச் சாகுபடிக்கு எடுத்துக் கொள்வது என்ற முறை இருக்கிறது. விவசாயம் செய்ய ஆள் கிடைக்கவில்லை என்பதை எப்படித் தெரிந்துகொள்வது என்று நான் கேட்கிறேன். ஆகவே, குறைந்தபட்சம் ஒரு மாத காலம் வரைக்கும் வாரத்திற்கு ஒரு முறை, இரண்டு முறை எல்லாப் பத்திரிகைகளிலும் விளம்பரம் செய்யவேண்டும். எந்த மடத்திற்கு எவ்வளவு நிலம் இருக்கிறது, எந்த நிலத்தில் விவசாயம் செய்ய ஆள் வேண்டும் என்பதைக் குறித்து விளம்பரம் செய்யவேண்டும். அப்படி விளம்பரம் செய்து ஒரு மாதத்திற்குப் பிறகும் ஆள் கிடைக்கவில்லையென்றால், அந்த நிலத்தை சர்க்காரே எடுத்து, அதில் விவசாயத்தை நடத்தி, மடத்திற்குச் சேரவேண்டியதில் ஏதாவது கொடுப்பதில் ஆட்சேபணை இல்லை. அப்படிச் செய்யலாம் என்பதுதான் என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம்.

[Sri V. K. Kothandaraman] [7th December 1961]

ஒப்பந்த (அக்ரிமென்ட்) மனு எழுதவேண்டும் என்று இருக்கிறது. ஒப்பந்தம் எழுதுவதில் ஜில்லாவுக்கு ஜில்லா, கிராமத்திற்கு கிராமம் வித்தியாசப்படுகிறது. வட்டிக்குக் கொடுக்கிறவர்கள், திமிர் வட்டிக்குக் கொடுக்கக்கூடியவர்கள், எத்தனையோ விதமான 'கண்டிஷன்கள்' போடுகிறார்கள். உலகத்திலே இல்லாத நிபந்தனைகளையெல்லாம் போட்டு ஒப்பந்தம் எழுதி வாங்கிவிடுவார்கள். அந்த நிலை நீடித்தால் விவசாயிகள் பாதிக்கப்படக்கூடிய நிலைமை தான் ஏற்படும் என்று நான் நினைக்கிறேன். ஆகவே, இதற்கென்று ஒரு குறிப்பிட்ட முறை (பாரம்) நிர்ணயித்து, அதன்படிதான் எழுதி வாங்கவேண்டுமென்றிருப்பது நலம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அமைச்சர் அவர்களுக்கு கோவில்களையும், மடாதிபதிகளையும் பாதுகாப்பதற்குத் தீவிரமான ஆர்வம் உண்டு என்பது நம் எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். கல்யாணம் ஆகாத மடாதிபதி களுக்கே இவ்வளவு நல்ல வாழ்க்கை நடத்த வசதி வேண்டுமென்னும்போது, மனைவி மக்களோடு இருக்கும் பரம ஏழை விவசாயி களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் எந்த அளவு இருக்கவேண்டும் என்பதிலே பெரிய அளவுக்கு கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ஆர்வம் காட்ட வேண்டும் என்று நான் தாழ்மையோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அப்படிப் பார்க்கும்போது, ஐந்து ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் உச்ச வரம்பு இருந்தாலபோதும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கலவி சம்பந்தப்பட்ட வரையில், மத அடிப்படையிலே நடத்தப்படாமல், சர்க்காரே பள்ளிக்கூடங்களை எடுத்து நடத்தக் கூடிய நிலைமையை உண்டாக்கவேண்டும். இதை அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்வார் என்று நினைக்கிறேன். ஒரு மாதத்திற்குள் விவசாயிகள் பணம் கட்ட முடியாத நிலையில் இருந்தால், அவர்களை திலத்திலிருந்து வெளியேற்றாத அளவுக்கு அவர்களுக்கு உதவி புரியுமாறு சர்க்காரை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த அடிப்படையில் இந்த மசோதாவில் திருத்தம் செய்யவேண்டுமென்றும் நான் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

*SRI M.S. SELVARAJAN கனம் தலைவர் அவர்களே, விவாதத்தில் இருக்கக்கூடிய மசோதா அரசாங்கத் தரப்பில் கொடுக்கப்பட்ட வாக்குறுதியைக் காப்பாற்றும் முகமாகக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக மிஷனரிகள் சில ஸ்தாபனங்களை நடத்தி வருகிறார்கள். பாடசாலை நிர்வகிப்பது, அனாதை விடுதிகள் நிர்வகிப்பது இவைகளுக்கான நிறுவனங்களில் இயல்பாகவே முழுச் சொத்தை அங்குள்ளவர்களே நேரடியான பராமரிப்பு செய்து வருகிறார்கள். ஒரு அனாதை விடுதி இருக்குமானால் அங்கிருக்கும் தூற்றுக்கணக்கான குழந்தைகள் முற்றிலும் சோம்பேரிகள் போல, யாருடைய உழைப்பிலோ சாப்பிட்டுக் கொண்டிருப்பது என்று மாத்திரம் இல்லாமல் சில ஸ்தாபனங்களில் அந்தக் குழந்தைகளுக்கெல்லாம் தகுந்த அளவிற்கு வேலை வாங்கி சாப்பாடு போடுகிறார்கள், கல்வி போதிக்கிறார்கள், தொழில் வளர்ச்சிக்கு ஏற்பாடு செய்கிறார்கள். அது போன்ற நிறுவனங்கள்கூட சிற்சில இடங்களில் இருக்கின்றன. நான்

7th December 1961] [Sri M. S. Selvarajan]

அறிந்தமட்டில், திருச்செந்தூர் தாலுகாவில், அடைக்கலபுரம் என்ற ஊர் இருக்கிறது. அங்கே ஒரு பெரிய அனாதை இல்லம் இருக்கிறது. ஏறத்தாழ ஆயிரம் அனாதைக் குழந்தைகள் அங்கே பராமரிக்கப்படுகிறார்கள்—கத்தோலிக்க மிஷனரியால். அத்தகைய ஸ்தாபனத்திற்கு கிட்டத்தட்ட நூறு ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது. சாதாரண தரிக் நிலமாக, சாதாரண புஞ்சை நிலமாக இருந்ததை முற்றிலும் விருத்தி செய்து நஞ்சையாக மாற்றியிருக்கிறார்கள். மற்றவர்களுடைய உதவியே இல்லாமல், தங்களை அண்டிப் பிழைக்கும் குழந்தைகளை அத்தகைய ஸ்தாபனங்களின் பராமரிப்புக்கு உபயோகித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். இதுபோன்று நல்ல ஸ்தாபனங்கள்கூட இந்த மசோதா சட்டம் வரதன்மூலம், விதிவிலக்குக்கு உட்பட்டதாக இல்லாமல் போய்விடலாம். ஆகவே, இதுபோன்ற நிறுவனங்கள் வேறு இடங்களில் இருந்தாலும், எத்தகைய வனாபனம் அனாதை நிர்வகித்து வந்தாலும்கூட, அவைகளையெல்லாம்கூடப் பார்த்து, பரிசீலனை செய்து அவை முற்றிலும் முறையான வழியில் நடந்து வருகின்றன என்ற எண்ணத்திற்கு அரசாங்கம் வருமானால், அது போன்ற நிறுவனங்களுக்கு விதிவிலக்குக் கொடுக்கும் அதிகாரம் அரசாங்கத்திற்குத் தேவை. அவைகளேகூட இன்றைக்கிருக்கும் சட்டப் பிரகாரம், இருபது ஏக்கருக்கு மேற்பட்ட நிலத்தைக் கொடுத்துத்தான் ஆகவேண்டும்.

(Deputy Speaker in the chair)

எங்கேனும் ஒருவருக்கு கட்டுக் குத்தகைக்கு கொடுத்தாக வேண்டும் அவர்கள் தயாராக இல்லாவிட்டால் தயார் செய்து, அத்தகைய கட்டுக் குத்தகைக்காரரைக் கண்டு ஒப்படைக்க வேண்டுமென்ற நிலைமை ஏற்படுமானால், யாருக்குக் கொடுப்பது? இத்தகைய சிரமங்களுக்கு அவர்கள் உட்படுவார்கள். இது போன்றது அவசியந்தானா என்ற நிலைமை ஏற்படும். ஆகவே, இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய விதிவிலக்கு அளிக்கக்கூடிய அதிகாரங்கள் செக்ஷன் 52 மூலமாக அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்வது போதுமானவையாக இல்லை என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். இந்த மசோதா வருவதன் மூலமாக மத ஸ்தாபனங்கள், தரும் ஸ்தாபனங்கள் எல்லாம் நிச்சயமாகப் பலன் அனுபவிக்கப்போகின்றன. மத ஸ்தாபனங்களினுடைய வளர்ச்சியை விரும்புகிறவர்கள், அத்தகைய ஸ்தாபனங்கள் நல்ல விதமாக வரவேண்டும், வளரவேண்டும் என்று எண்ணக்கூடிய எல்லோரும் சந்தோஷப்படவேண்டியது தான். இது மத ஸ்தாபனங்களை, மடாதிபதிகளைப் பாதிக்கும் என்று யாரும் கவலை கொள்ள வேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஏனென்றால், நான் அறிந்த மட்டில், சில தேவஸ்தானத்திற்குச் சொந்தமான பொது டாஸ்டிகளைப் பராமரிப்பதே தேவஸ்தான நிர்வாகத்தினர் அல்லது டாஸ்ட் பராமரிப்பாளர்களுக்கு முழு நேர வேலையாகி விடுகிறதே தவிர, எத்தகைய நோக்கத்தோடு இந்த நிறுவனங்களுக்கெல்லாம் தரும் சொத்துக்கள் ஒப்படைக்கப்பட்டனவோ அத்தகைய நல்ல காரியங்கள்கூட நல்ல எண்ணம்கூட நிறைவேற முடியாத அளவு தடுமாடக்கூடிய கஷ்டங்களுக்கு இவையெல்லாம் உட்பட்டு

[Sri M. S. Selvarajan] [7th December 1961]

விடுகின்றன. இதெல்லாம் இல்லாத அளவு சொற்ப அளவில் தங்களுடைய பொறுப்பை வைத்துக்கொள்ளக்கூடிய வகையில், ஒரு வரையறைக்குள் 'மாக்ஸிமம் லிமிட்' அவசியம்தான். அதன் மூலமாக நிச்சயமான வருமானத்திற்கு அதிக ஸ்தாபனங்களுக்கு இடம் ஏற்பட்டுவிடுகிறது. குறிப்பாக, கூட்டுறவு முறையில் வளர்ச்சி பெறவேண்டும், கூட்டுறவு சங்கங்கள் எங்கெங்கே அமைக்க முடியுமோ அவைகளுக்கெல்லாம் அதிக ஊக்கம் கொடுக்க வேண்டும் என்பது இந்த மசோதாவின் மூலமாக நாம் தெரிந்து கொள்கிறோம். இது சட்டமாவதன் மூலமாக, பெரும்பாலான இடங்களில் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் வளர்ச்சி அடைவதற்கும் இது எதுவாக இருக்கும். தரும் ஸ்தாபனங்களுக்கும் தேவஸ்தானங்களுக்கும் நிச்சயமான ஒரு குறிப்பிட்ட அளவுக்கு வருமானம் நிலையாக வரும். அதைப் பராமரிக்கக்கூடிய சிரமங்கள் நிச்சயமாகக் குறையும். இந்த இரண்டுவித அனுகூலங்கள் நிச்சயமாக இருக்கின்றன. ஆகவே, தரும் ஸ்தாபனங்களின்மீது மரியாதையும் மதிப்பும் வைத்திருக்கக்கூடியவர்களும் இதை வரவேற்க வேண்டுமே தவிர, எந்தவிதமான வருத்தமும் கொள்ளமாட்டார்கள்.

அதே நேரத்தில் அனாதை விடுதிகளைப் போன்று சிறந்த முறையில் நடக்கும் நல்ல ஸ்தாபனங்களுக்கு, அவை எத்தகைய மிஷனரியாக இருந்தாலும் சரி, கிருத்துவ மிஷனரியாக இருந்தாலும் சரி, மற்ற மதத்தினர்களுடைய மிஷனரியாக இருந்தாலும் சரி, அவர்கள் இன்றையதினம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற நல்ல பணிகளை எல்லாம் கவனித்து அவர்களுக்கு இந்த மசோதாவில் இருந்து விலக்கு அளிக்கத்தான் வேண்டும் என்று சர்க்கார்கருதினாலும்கூட இப்போது முடியாது. இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் அரசாங்கத்தின் கை கட்டப்படுகிறது. முறையாக நடக்கக்கூடிய அத்தகைய ஸ்தாபனங்களுக்கு அரசாங்கம் ஒருக்கால் விதிவிலக்கு அளிக்கவேண்டும் என்று நினைத்தால் அதற்கு அனுசரணையான அதிகாரத்தை இந்தச் சட்டத்திலேயே கோரிப்பெறவேண்டும் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். அதற்குரிய இடத்தில் அதற்குரிய அதிகாரத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* **SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR :** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவைப்பற்றி நான் என்னுடைய அபிப்பிராயங்களைப் பொறுக்குக் கமிட்டியில் விவரமாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். ஆகவே இப்போது அதிகமாகச் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் இல்லை. என்னைப் பொறுத்தவரையில் ஒன்றை மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். முக்கியமாகச் சாகுபடி செய்பவர்களை அப்புறப்படுத்தக்கூடாது. உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டும் என்ற நோக்கங்களை நான் ஒப்புக் கொள்கிறேன். தவிர தேவாலயங்கள் நல்லமுறையில் நடக்க வேண்டும். அப்படி இருக்கும்போது 20 ஏக்கர் சொந்த சாகுபடி என்றால் சிக்கனமாக இருக்காது. இன்றைய தினம் விதைப்

7th December 1961] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar)

பண்ணைகளுக்கு 25 ஏக்கர், 50 ஏக்கர் என்று இருக்கவேண்டும் என்பதை விவசாய இலாகாவும், கலெக்டரும் தீர்மானம் செய்திருக்கிறார்கள். அப்படி இருக்கிறபோது இந்த தேவாலயங்களுக்கு 20 ஏக்கர் என்று வைப்பது லாபகரமாக இருக்காது. நஷ்டம்தான் வரும். நானும் ஒரு விவசாயி என்ற முறையில் சொல்கிறேன். ஆகவே இதைக் கொஞ்சம் உயர்த்திக்கொடுக்கும் படியாகக் கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, சில கனம் அங்கத்தினர்கள் இந்தத் திருத்த மசோதாவை ஆதரித்துப் பேசினார்கள். வேறு சில கனம் அங்கத்தினர்கள் இதில் இருக்கிற குறைபாடுகளைத் தெரிவிக்கிறபோது முன்பு நாம் நிறைவேற்றியுள்ள உச்ச வரம்புச் சட்டம், இப்போது நாம் யோசிக்கின்ற இந்த மசோதா ஆகிய இந்த இரண்டின் அடிப்படைகளின் அவசியத்தை மனதில் கொள்ளாமல் குறைபாடுகளைத் தெரிவித்தார்கள் என்றுதான் சொல்லவேண்டும். முன்பு நிறைவேற்றப்பட்ட சட்டம் நிலம் சொந்தமாக வைத்துக் கொள்வதற்கு உச்ச வரம்பு நிர்ணயிப்பது. அதற்காக ஸ்டாண்டார்டு ஏக்கர் இவ்வளவு என்று வரம்பு கட்டினோம். கனம் அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள் இந்த மசோதாவை முதலில் நாம் தயாரித்த போது தர்ம் ஸ்தாபனங்களுக்குச் சொந்தமான நிலங்களுக்கு அதிக உச்ச வரம்பு போடுவது என்று போட்டோம். அதாவது 200 ஏக்கர் என்று போட்டோம். “அது அப்படியே இருக்கலாமே, விதிவிலக்குக் கொடுத்துவிட்டார்களே” என்று இப்போது சொல்கிறார்கள். இவ்வாறு கனம் அங்கத்தினர் தெரிவித்த அபிப்பிராயப்படி அந்த மசோதாவில் தர்ம்ஸ்தாபனங்களுக்குச் சொந்தமான நிலத்தையும் சேர்த்து 200 ஏக்கர் என்று போட்டிருந்தால் 200 ஏக்கரா வரைக்கும் தர்ம்ஸ்தாபனங்களுக்குச் சொந்தமாக இருக்கும். அதற்குமேல் மிச்சமாக இருக்கிற நிலங்களுக்கு நாம் நஷ்டஈடு கொடுக்கவேண்டும். நஷ்டஈடும் முன்பு இருந்த மசோதாவின்படி அதிகமாகும். ஏனென்றால் தர்ம்ஸ்தாபனங்களுக்குக் கிடைத்துக் கொண்டிருக்கும் வருமானம் எந்தவகையிலும் குறையக்கூடாது என்பதே அந்த மசோதாவின் அடிப்படை. அகையால் தஸ்திக் அலவன்சு கொடுப்பது என்றுகூடப் பேசினார்கள். அப்படிக்கொடுப்பது என்றால் அந்த தர்ம்ஸ்தாபனங்களில் இருந்து நமக்கு வருமானம் கிடைத்தாலும், கிடைக்காவிட்டாலும் பொதுமக்கள் கட்டுகிற வரிப்பணத்தில் இருந்து அதைக் கொடுக்கும்படியாக நேரிட்டிருக்கும். ஆகவே அந்த மசோதாவைவிட இந்த மசோதா எந்தவகையில் மோசமாகப் போய்விட்டது என்றுதான் எனக்குப் புரியவில்லை.

இப்போது சொந்தமாக 20 ஏக்கரா வரையில் சாகுபடிக்கு வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று செய்திருக்கிறோம். சாகுபடி செய்துகொண்டிருக்கிற யாரையோ நிலத்தைவிட்டு அப்புறப்

[Sri M. Bhaktavatsalam] [7th December 1961]

படுத்திவிட்டு இதை எடுத்துக்கொள்ளப்போகிறார்கள் என்று இல்லை. அதைப்பற்றி கனம் சீனுவாச ஐயர் அவர்கள் சொன்னது சரி. இப்போது 500 ஏக்கரா, 200 ஏக்கரா என்று சொந்தச் சாகுபடியில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இனி 20 ஏக்கரா போக பாக்கியைக் குத்தகைக்கு 5 ஏக்கராவுக்கு மேல் போகாமல்விட வேண்டும். அவ்வளவு தான். 500 ஏக்கரா, 200 ஏக்கரா என்று சாகுபடி செய்துக்கொண்டிருப்பவர்களின் எண்ணிக்கையும்கூடக் குறைவு. அதுவும் சொந்தப்பண்ணை என்று வைத்துச் செய்வது குறைவு. அதுவும் 20 ஏக்கருக்கு மேல் வைத்திருக்கக்கூடியவர்களைப் பொறுத்துத்தான் இந்த மசோதா. ஆகவே நிலத்தைவிட்டு அப்புறப்படுத்துவது என்ற பிரச்சனை இதில் இல்லை. இரண்டாவது விதிவிலக்கைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அதுபற்றியும் ஒரு சூழப்பம் சிலர் மனதில் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. விதிவிலக்கு உச்ச வரம்புச் சட்டத்திற்குப் போட்டோம். நிலம் சொந்தமாக வைத்திருப்பவர்களுக்காகப் போட்டோம். இப்போது குத்தகைக்கு விடுவது பற்றித்தான் பிரச்சனை. இந்த மசோதா முன்பு இருந்ததைவிட எந்தவகையிலும் மோசமாகப் போகவில்லை. உச்ச வரம்பு மசோதாவில் வில் எரியா மழுவதற்கும் விலக்குக் கொடுக்கிறார்களே. இங்கே கொடுக்கவில்லை. அதில் கூட 5 ஏக்கராவுக்கு மேற்படாமல் குத்தகைக்கு விடலாம். உருளைக் கிழங்கு முதலிய வற்றைப் பயிரிடலாம் காடுகள் என்றால்கூட அப்படிவிடலாம். மரமும் தான் நமக்கு வேண்டியிருக்கிறது. அதைப் போய் எப்படி குத்தகைக்கு விடுவது? குத்தகை விடுவது இந்த மசோதாவின் அடிப்படை. அதற்கு விசுவிலக்கு இசில் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மூீமதி அனந்தநாயகி பேசுகிறபோது கூட்டுறவு சங்கம் எடுத்து நடத்துகிற 6-வது பிரிவைப்பற்றி பேசினார்கள். பத்து பேர் வந்து கூட்டுறவு சங்கம் வைத்து அதை எடுத்துக்கொள்வது என்றால் அப்பறப்படுத்தக்கூடாது என்று சொன்னார்கள், அப்பறப்படுத்தக்கூடாது என்ற சட்டம் இதில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. பயிரிடுகிற எல்லா குத்தகைக்காரர்களுக்கும் அது பொருந்தும்.

இப்போது குத்தகைக்கு பயிரிடுகிறவர்கள் யாரையும் அப்புறப்படுத்த முடியாது. இதில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள காரணங்கள் இருந்தால் அன்றி, கூட்டுறவு சங்கம் வைக்க வேண்டும் அல்லது சொந்தமாக பயிரிடவேண்டுமென்று சொல்லி இருக்கிற டெனன்ட்ஸ்களை அப்புறப்படுத்த முடியாது. அதற்கு இடமில்லை. கூட்டுறவு சங்கம் வைத்துக் கொடுக்கலாம் அல்லது தனித்தனி யாக கொடுக்கலாம் இருக்கும் நிலத்தை. கூட்டுறவு சங்கம் என்றாலேயே எதையோ பிழவாகமாக நினைத்துக்கொண்டு யார் பேரிலோ புகுக்கப் போகிறோம், அதனால் கெடுதல் வரப்போகிறசென்று சிலர் நினைக்கிறார்கள், எழுதுகிறார்கள். மகனில் பாயம் ஏற்படுவதென்று, சூழப்பம் ஏற்படுவதென்று, ஷைல் இப்பொழுது கிராம மக்கள் நன்கு உணர்ந்திருக்கிறார்கள். தர்மஸ்தாபனங்களுக்கு சொந்தமான நிலத்தை கூட்டுறவு முறையில் சாகுபடி செய்ய இடமளிக்கப்

7th December 1961] [Sri M. Bhaktavatsalam]

பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது 75 “டெனன்ட்ஸ் பார்மிங் கோவாப்பரேட்டிவ் சொசைட்டிஸ்” இருக்கின்றன. முக்கியமாக, தஞ்சாவூர், திருநெல்வேலி இன்னும் சில இடங்களில் இருக்கின்றன. அங்கு, நல்ல முறையில் சாகுபடி செய்யப்பட்டு வருகிறது. முதலில் இது எதற்கு என்று நினைத்தவர்கள், இப்பொழுது திருப்தியடைந்திருக்கிறார்கள். இதனால் பயிரிடுகிறவர்களுக்கும் பயன் இருக்கிறது, வசதி யிருக்கிறது. ஒரு பத்திரிகை எழுதியது, கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு எதற்காக நீங்கள் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும், ஏன் சப்ளிடி கொடுக்க வேண்டுமென்று. விவசாயம் செய்கிறவர்களுக்கு வசதி செய்து கொடுக்கிறோம், சொந்த நிலம் வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்களுக்கும் வசதி செய்து கொடுக்கிறோம், லட்சக்கணக்கில், கோடிக்கணக்கில் மூலதனம் போட்டு தொழில் நடத்துபவர்களுக்கும் வசதி செய்து கொடுக்கிறோம், அவர்களுக்கு மின்சாரம் குறைந்த கட்டணத்தில் கொடுக்கிறோம்—அவர்களுக்கும் வசதி செய்து கொடுக்கவில்லையா—ஆகவே கூட்டுறவு சங்கங்களை மட்டும் பெரிய எதிரிபோல் நினைப்பது விசித்திரமாகயிருக்கிறது. கூட்டுறவு என்றால் யார் பேரிலோ எதையோ பிடிவாதமாக அவர்கள் தலையில் சுமத்துவதாக சிலர் நினைக்கிறார்கள். அதில் ஈடுபட்டிருக்கும் மக்களுக்கு தெரியும் அதன் நன்மை. இதில் நிர்ப்பந்தம் எதுவுமில்லை. கூட்டுறவு சங்கம் உள்ள இடங்களில் விளைச்சல் அதிகமாகியிருக்கிறது. வசதி பெருகியிருக்கிறது. அரசாங்கத்தின் கருத்து விவசாயத்தைப் பெருக்கவேண்டுமென்பது. விளைச்சலை அதிகப்படுத்துவதுதான் முக்கியம் என்று சொன்னால் அக்கருத்தைக் கொண்டதான் இப்பிரிவுகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதுவரை சிலயிடங்களில் 300, 400 ஏக்கர் என்று சாகுபடி செய்கிறார்கள். கனம் அங்கத்தினர் ப்ரீனுவாச ஐயர் அவர்கள் குறிப்பிட்டமாதிரி சிலயிடங்களில் லாபகரமாக நடக்கின்றன. அநேகயிடங்களில் லாபம் இல்லை. நஷ்டம்கூட வருகிறது. அதனால் தர்ம ஸ்தாபனங்களுக்குத்தான் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே, பயிரிடுகிற விவசாயியும் பயன் அடைய வேண்டும், அதனால் தர்ம ஸ்தாபனங்களுக்கும் நஷ்டம் ஏற்படக்கூடாது. பயிரிடுகிறவர்களும் சுரண்டப்படக்கூடாது இவைகளை யொட்டித்தான் பிரிவுகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. முன்பிருந்ததுபோல் வரிப் பணத்திலிருந்து தஸ்திக் கொடுக்க வேண்டியதில்லை. பின்னர், விதிவிலக்கு பற்றி இங்கு பிரமாதமாக சொன்னார்கள். சொந்த சாகுபடி செய்வதற்கு விதி விலக்கு வேண்டியதன் நிமித்தம் இது போடப்பட்டிருக்கிறது. அதில் 10 ஏக்கரா, 20 ஏக்கரா என்ற பிரச்சனை வந்தது. அவர்கள் இதற்காக வேண்டிய ஒரு எஸ்டாப்ளிஷ்மென்ட் வைத்திருப்பார்கள். ஆகவே நஷ்டம் வரக்கூடாது. எனவே, மொத்தத்தில் 20 ஏக்கர் இருந்தால் போதும். அதற்கு மேல் வேண்டியதில்லை என்று தீர்மானிக்கப்பட்டது. குறைவாக உள்ளவர்கள் ஓரளவு பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஆக மொத்தத்தில் செலக்ட் கமிட்டி எல்லாவற்றையும் நன்கு

[Sri M. Bhaktavatsalam]

[7th December 1961]

யோசித்துப் பார்த்து 20 ஏக்கர் என்று வைத்தால் எல்லோருக்கும் போதும் என்று தீர்மானிக்கப்பட்டது. ஏற்கனவே இருக்கிற வர்கள் பாதிக்கப்படப் போவதில்லை. 200, 400 என்று வைத்திருந்தால் ஒரு ஆளுக்கு 5 ஏக்கர் என்று பிரித்துக் கொடுக்க முடியும். பின்னர், பேர் ரென்ட் பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். இது இப்பொழுது அமுலில் இருக்கிறது. அதை மாற்றவில்லை. அதைக் குறைப்பது என்றால் அந்த அளவிற்கு தர்ம ஸ்தாபனங்களின் வருவாய் குறையும். பின்னர் நஷ்டயீடு கொடுக்க வேண்டி வரும். ஆகவே 40 என்றே போட்டிருக்கிறோம். மனதிலே ஒரு குழப்பம் இருப்பதால்தான் கொள்கை புறக்கணிக்கப்பட்டது என்று பேசினார்கள். ஸ்ரீ அண்ணாமலை அவர்கள் சொன்னார்கள், கூட்டுறவு முறை சரியாக நடக்கவில்லை என்று. தர்ம ஸ்தாபனங்களின் நிலத்தை சாகுபடி செய்யும் 75 கூட்டுறவு சங்கங்கள் திருப்தியாக நடக்கின்றன. விளைச்சல் அதிகப்பட்டிருக்கிறது. எங்கெங்கு முடியுமோ அங்கு வாலண்டரியாகச் செய்யலாம், இஷ்டப்பட்டால். அதற்கு வசதி செய்து கொடுப்பது என்ற வகையில் இச்சட்டம் இருக்கிறது. கடைசியாக பேசிய அங்கத்தினர் கனம் ஸ்ரீ செல்வராஜன் அவர்கள், கல்வி ஸ்தாபனங்கள், அனாதைக் குழந்தைகளை பராமரிக்கும் ஸ்தாபனங்கள், குழந்தைகளைக் கொண்டே நிலத்தைத் திருத்தி வைத்திருக்கிறார்கள், அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு சலுகை—விலக்கு கொடுக்கவேண்டுமென்றார்கள். டெமாண்ட்ஸ்ட்ரேஷன் பர்பஸ்க்கு நல்லபடி சாகுபடி செய்ய வேண்டியிருக்கும், மாணவர்களைக் கொண்டு சாகுபடி செய்ய வேண்டியிருக்கும், உயர்நிலைப் பள்ளியாகயிருந்தால் அவர்களே சாகுபடி செய்வதால் வருமானம் நன்கு வந்திருக்கும். அதை மாற்றினால் வருமானம் குறைந்து போகும். விலக்குக் கொடுப்பதை அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து கொடுக்கலாம் என்றிருக்கிறது. தேவை ஏற்பட்டால் அந்தத் தேவையை சமாளிப்பதற்கு இந்த மசோதாவில் இடமிருக்கிறது என்றுதான் நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே, இந்தத் திருத்தப்பட்ட மசோதாவை இந்த மன்றம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

“ That the Madras Public Trusts (Regulation of Administration of Agricultural Lands) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 47 of 1961), as amended by the Select Committee, be taken into consideration.”

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2.

DEPUTY SPEAKER : The question is :—

“ That clause 2 do stand part of the Bill ”.

7th December 1961]

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : Sir, I move—

‘ In sub-clause (15), delete the words ‘ but does not . . . agricultural purposes.’

In sub-clause (25) *for* the words ‘ or of an educational nature ’ substitute the words ‘ nature, undertaking by Government.’

In sub-clause (31), delete the words, ‘ alone or in association with.’

In sub-clause (28) *for* item (1) *substitute* the following :—

‘ (1) in any area in the State except the transferred territory—

(a) 0.75 acre of wet land assessed to land revenue at the rate of Rs. 15 and above per acre; or

(b) 1.00 acre of wet land assessed to land revenue at the rate of Rs. 10 and above but below Rs. 15 per acre; or

(c) 1.15 acre of wet land assessed to land revenue at the rate of Rs. 8 and above but below Rs. 10 per acre; or

(d) 1.25 acre of wet land assessed to land revenue at the rate of Rs. 6 and above but below Rs. 8 per acre; or

(e) 1.50 acres of wet land assessed to land revenue at the rate of Rs. 4 and above but below Rs. 6 per acre; or

(f) 1.6 acres of wet land assessed to land revenue below Rs. 4 per acre; or

(g) 1.6 acres of dry and assessed to land revenue at the rate of Rs. 2 and above; or

(h) 1.75 acres of dry land assessed to land revenue at the rate of Rs. 1.25 and below Rs. 2 per acre; or

(i) 2.0 acres of dry land assessed to land revenue below Rs. 1.52 per acre.”

DEPUTY SPEAKER : Who is seconding these amendments?

SRI N. MARUDACHALAM rose . . .

DEPUTY SPEAKER : The hon. Member should have seconded the amendments as soon as they were moved. The amendments moved now fall through for want of a seconder.

Clause 2 was put and carried.

Clauses 3 and 4 were put and carried.

Clause 5.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

“ That clause 5 do stand part of the Bill.”

[7th December 1961]

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : Sir, I move—

“ For sub-clause (1) substitute the following :—

‘ (1) Except as otherwise provided in this Act, no public trust shall personally cultivate land in excess of five standard acres.’

SRI N. MARUDACHALAM : Sir, I second the amendmen,

DEPUTY SPEAKER : The clause and the amendment are before the House for discussion.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே 5-வ துபிரிவிலே 20 ஸ்டாண்டேர்ட் ஏக்கர் என்றிருக்கிறது. ஏற்கெனவே 10 ஸ்டாண்டேர்ட் ஏக்கர் என்றிருப்பதை 5 ஸ்டாண்டேர்ட் ஏக்கர் என்றாக்கவேண்டும் என்பதற்கான காரணத்தை பொது விவாதத்தின்போது எடுத்துக் கூறினோம். இப்பொழுது, அதில் வருவாய் குறைந்து விட்டது என்பதற்காக வேண்டியோ அல்லது குறைந்துவிடும் என்பதற்காக வேண்டியோ 10 என்பதை 20 என்று ஆக்க வேண்டியது கிடையாது. ஏராளமான வருவாய் இருக்கிறது. பல குத்தகை சாகுபடியிலிருந்தும் வருமானம் கிடைக்கிறது. ஆக வருவாய் குறையக்கூடிய அளவு ஒரு நிலையையும் கிடையாது. ஆகவே 20 ஸ்டாண்டேர்ட் ஏக்கர் என்று இருக்கவேண்டிய அவசியமில்லை. 5 ஏக்கர் இருந்தால் போதும் என்ற அடிப்படையில்தான் இத்திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன். ஆகவே இதை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1-0
p. m.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நான் முன்பே விளக்கியிருக்கிறேன். ஏற்கெனவே சாகுபடி செய்தவர்களுக்குக் கொடுத்ததுதான்—புதிதாக ஒன்றும் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. குறைந்த பட்சம் 20 ஏக்கர் இருக்கவேண்டும் என்று பொறுக்குக் கமிட்டி போட்டிருக்கிறது. ஆகையால் இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ள இயலாமைக்கு நான் வருந்துகிறேன்.

The amendment was put and lost.

Clause 5 was put and carried.

DEPUTY SPEAKER : I think the House has no objection to sit for half an hour more and finish the rest of the business.

Clauses 6 to 12 were put and carried.

Clause 13.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

‘ That clause 13 do stand part of the Bill.’

7th December 1961]

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : Sir, I move the following amendment :—

‘ Add the following proviso after sub-clause (2) (a) and make consequential changes.

“ Provided that the persons to take on lease the land concerned after 15 days of the publication in the newspapers ”.’

SRI N. MARUDACHALAM : Sir, I second the amendment.

DEPUTY SPEAKER : The clause and the amendment are before the House for discussion.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : ஸார், 13-வது பிரிவில் விவசாயம் செய்வதற்கு ஆட்கள் கிடைக்கவில்லையென்று சொன்னால் அதற்குப் பிறகு அவர்களே முடிவு செய்யவேண்டும், விவசாயம் செய்யவேண்டும் என்ற முறையிலே இருக்கிறது. நான் என்ன சொல்லுகிறேன் என்றால் வேண்டிய அளவுக்கு ஆட்கள் இருக்கிறார்களா இல்லையா என்று நிர்ணயம் செய்வதில் திட்ட வட்டம் ஏதுமில்லை. இந்தக் காரணத்தினால் 15 தினங்கள், தேவஸ் தானத்திற்குச் சொந்தமான நிலமாக இருந்தாலும், மடத்திற்குச் சொந்தமான நிலமாக இருந்தாலும், விவசாயம் செய்ய ஆட்கள் தேவை என்று விளம்பரம் செய்து பிறகு முடிவுக்கு வருவது நலமாக இருக்கும்—நேர்மையாக இருக்கும் என்ற அந்தத் திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன். இதனை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* **THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே நிலத்தைப் பயிரிட குத்தகைதாரர்கள் வரவில்லையென்றால் முடிவை அவர்களே செய்வதில்லை—பிரிஸ்க் ரைப்ட் அத்தாரிட்டி செய்யவேண்டுமென்று இருக்கிறது. இதற்கெல்லாம் நியூஸ்பேப்பரில் விளம்பரம் செய்வதென்றால் செலவாகும். அப்படி இருக்கக்கூடிய நிலம் 5 ஏக்கருக்குள்ளாக இருக்கலாம். அதற்காக பத்திரிகைகளில் விளம்பரம் செய்வது அவசியமில்லை. அதனால் வின் செலவுதான் ஆகும். ஆகையால் இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது.

The amendment was put and lost.

Clause 13 was put and carried.

Clauses 14 to 17 were put and carried.

Clause 18.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

‘ That clause 18 do stand part of the Bill.’

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I move the following amendment :—

‘ In clause 18, after the expression “ section 7 ”, insert the figures and brackets “ 15(2) ”.’

[Sri M. Bhaktavatsalam] [7th December 1961]

This is a verbal amendment.

The amendment was put and carried.

Clause 18 as amended was put and carried.

Clause 19.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

‘ That clause 19 do stand part of the Bill.’

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : Sir, I move the following amendment :—

‘ In sub-clause (1) (a) of Clause 19,, for the words ‘ a month after such date ’ substitute the words ‘ three months after such date ’.’

SRI N. MARUDACHALAM : Sir, I second the amendment.

DEPUTY SPEAKER : The clause and the amendment are before the House for discussion.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே 19-வது பிரிவிலே ஒரு மாதத்திற்குள்ளாக என்று இருக்கிறது. இதை மூன்று மாதமாக அதிகரிக்கவேண்டும் என்று கருதி நான் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். காரணம் என்னவென்றால் கட்டிவேட்டிங் டெனென்ட்ஸ் ஒரு மாதத்திற்குள் கொடுக்கவேண்டிய கடன்களைக் கொடுக்க வேண்டும். அப்படி திருப்பிக்கொடுக்கவில்லையானால் அவர்களை வெளியேற்றவேண்டும். ஆகையால் மூன்று மாத தவணை கொடுத்து, அது வரையில் பார்த்து, திருப்பிக்கொடுக்க முடியாத நிலை ஏற்படுமானால் சர்க்காரே கொடுத்து நீண்டகால தவணையில் வசூல் செய்யும் அளவில் உதவிசெய்து விவசாயிகளை வெளியேற்றுவதைத் தடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, ஒரு மாதம் தவணை போதாது, இன்னும் அதிகமாக இருக்கவேண்டுமென்று சொன்னால் அதைப் பற்றி யோசிக்கலாம். இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

The amendment was put and lost.

Clause 19 was put and carried.

Clause 20.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

‘ That clause 20 do stand part of the Bill.’

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I move the following amendment :—

‘ In clause 20, in sub-clause (1) and the proviso thereto, for the words ‘ two months ’, substitute the words ‘ six months.’

7th December 1961] [Sri M. Bhaktavatsalam]

The amendment was put and carried.

Clause 20 as amended was put and carried.

Clauses 21 to 23 were put and carried.

Clause 24.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

‘That clause 24 do stand part of the Bill.’

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : Sir, I move the following amendments :—

‘In item (i) of sub-clause (1) for the figures 40 ‘substitute the figures ‘30’.

‘In item (ii) of sub-clause (1) for the figures ‘35’ substitute the figures ‘25’.

‘In item (iii) of sub-clause (1) for the figures ‘33-1/3’ substitute the figures ‘20’.

SRI N. MARUDACHALAM : Sir, I second the amendment.

DEPUTY SPEAKER : The clause and the amendments are before the House for discussion.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 24-வது பிரிவுக்குக் கோடுக்கப்பட்டிருக்கிற திருத்தங்கள் அதாவது ஃபேர் ரெண்ட் 40, 35, 33-1/3 என்ற முறையில் இருப்பதை 30, 25, 20-ஆக மாற்றிப் போடவேண்டுமென்று ஒரு திருத்தம். இன்றைக்குள்ள விலைவாசி அடிப்படையில், பல வருஷங்களுக்கு முன்னால் இயற்றப்பட்ட இந்த ஃபேர் ரெண்ட் இன்றைக்குப் பொருத்தமாக இல்லை. ஆகையால் விவசாயிகளுடைய நலனைக் கருதி இதைத் திருத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நான் முன்பே விளக்கியிருக்கிறேன். இந்தப் பிரிவிலே இப்போது இருக்கிற ஃபேர் ரெண்ட் ஆக்ட் அப்படியே சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. விலைவாசியின் சாதக பாதகங்கள் குத்தகைதாரருக்கும் உண்டு, அதே மாதிரி நிலச்சொந்தக்காரர்களுக்கும் உண்டு. விலைவாசி அதிகமாக இருக்கிறது என்றால் 60 பங்கு பெறுகின்றவர்களுக்கும் அந்தப் பலன் உண்டு. மொத்தத்தில் தர்ம ஸ்தாபனங்களின் வருமானம் குறையக்கூடாது. இப்போது இருக்கிற ஃபேர் ரெண்ட் ஆக்டையேதான் இதிலே அமைத்திருக்கிறோம். ஆகையால் இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ள இயலாமைக்கு நான் வருந்துகிறேன்.

The amendments were put and lost .

Clause 24 was put and carried.

Clauses 25 to 44 were put and carried.

[7th December 1961]

Clause 45.

DEPUTY SPEAKER: The question is:—

‘That clause 45 do stand part of the Bill.’

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, I move the following amendment:—

In sub-clause (2) after the words “belonging to any public trust” insert the word ‘to’.

The amendment was put and carried.

Clause 45, as amended, was put and carried.

Clauses 46 to 62 were put and carried.

Schedule I was put and carried.

SCHEDULE II.

DEPUTY SPEAKER: The question is:—

“That Schedule II do stand part of the Bill.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The Registrar of Co-operative Societies has furnished us with an up-to-date list. We shall incorporate the same in the Schedule.

I move the following amendment:—

‘That for Schedule II, substitute the following Schedule, namely:—

Schedule II.

(See section 45.)

Serial number. (1)	Name of the Society. (2)	Name of the temple or institution. (3)
<i>Tanjavur district.</i>		
1	The Vakkaramari Tenants Co-operative Farming Society.	Sri Kambahareswarar Temple, Tirubuvanam, Kumbakonam taluk.
2	The Melaramansethi Tenants Co-operative Farming Society.	Do.
3	The Koilramapuram Tenants Co-operative Farming Society.	Sri Pasupathiswarar Temple, Pandanallur, Kumbakonam taluk.
4	The Araseri Tenants Co-operative Farming Society.	Do.
5	The Sirukadambur Tenants Co-operative Farming Society.	Do.
6	Sri Thiagesar Tenants Co-operative Farming Society.	Rajan Kattalai attached to Sri Thiagarajaswamy, Tiruvarur, Nagapattinam taluk.
	The Brahannayaki Ambal Tenants Co-operative Farming Society.	Sri Bavaoushadiswarar Poon-gul Temple, Thiruthurai-poondi taluk.
8	The Thillaiyadi Tenants Co-operative Farming Society.	Sri Saranatharajhartharswamy, Thillayadi, Mayuram.

7th December 1961¹

[Sri M. Bhaktavatsalam]

<i>Serial number.</i>	<i>Name of the Socie'y.</i>	<i>Name of the temple or institution.</i>
(1)	(2)	(3)
<i>Thanjavur district—cont.</i>		
9	The Koilkadambanur Sri Kailasanatha swamy temple Tenants Co-operative Farming Society.	Sri Kailasanath swamy temple Koilkadambanur, Nagapattinam taluk.
10	Mingal Tenants Co-operative Farming Society.	Sri Manthrapuriswarar temple, Kovilur, Tiruthurai-poondi taluk.
11	The Valivalam Sri Hirudayakamalanathaswamy Koi Tenants Co-operative Farming Society.	Sri Hiruthayakamalanathaswamy Temple, Valivalam.
12	The Mariammankoil Inam Arulmo-shippettai Tenants Co-operative Farming Society.	Sri Palace Devasthanam, Thanjavur town.
13	The Pulimangalam Tenants Co-operative Farming Society.	Sri Panchanathiswarar Temple, Tiruviyaru.
14	Agniswarar Temple Tenants Co-operative Farming Society.	Sri Agniswar swamy temple, Tiruvugalur, Nannilam taluk.
15	The Maruvathur Tenants Co-operative Farming Society.	Sri Vaidyanathaswamy temple, Vaitthiswarankoil, Sirkali taluk.
16	The Kadiramangalam Tenants Co-operative Farming Society.	Do.
17	The Sikkil Navaneetheswaraswami (at Kothamangalam) Tenants Co-operative Farming Society.	Sri Navaneetheswaraswami, Sikkil, Nagapattinam taluk.
18	The Sikkil Navaneetheswaraswami (at Thothampet) Tenants Co-operative Farming Society.	Sri Navaneetheswaraswamy, Sikkil, Nagapattinam taluk.
19	The Tiruchenkattankudi Tenants Co-operative Farming Society.	Sri Rudrapathiswarar temple, Tiruchengattankudi, Nannilam taluk.
20	The Thenur Tenants Co-operative Farming Society.	Sri Sattanathaswami temple, Sirkali taluk.
21	The Tiruvallandur Tenants Co-operative Farming Society.	Sri Parimalarenganathar temple, Tiruvallandur, Mayuram taluk.
22	The Tirunellikaval Sri Nellivananathaswami Devasthanam Tenants Farming Society.	Sri Nellivananathaswamy temple, Tirunellikaval, Mannargudi taluk.
22	The Thirunaraiyur Tenants Co-operative Farming Society.	Sri Srinivasaperumal, Nachiyarkoil, Kumbakonam taluk.
24	Sri Amaruviperumal Devasthanam Tenants Co-operative Farming Society.	Sri Amaruviperumal temple, Theralundur, Mayuram taluk.
25	The Vedanayagi Tenants Co-operative Farming Society.	Sri Vedaranyaswarar temple, Vedaranyam, Tiruthurai-poondi taluk.
26	The Pannirneer Mozhiyalpuram Tenants Co-operative Farming Society.	Do.
27	The Andergadu Tenants Co-operative Farming Society.	Do.
28	The Kunnalur Tenants Co-operative Farming Society.	Do.
29	The Kariapattinam Tenants Co-operative Farming Society.	Sri Kailasanagaram Chattram Devasthanam, Vadaranyam.

THE MADRAS PUBLIC TRUSTS (REGULATION OF
ADMINISTRATION OF AGRICULTURAL LANDS) BILL, 1961
(L.A. BILL NO. 47 OF 1961)

[Sri M. Bhaktavatsalam]

[7th December 1961]

Serial number	Name of Society	Name of the temple or institution
(1)	(2)	(3)
<i>Thanjavur district—cont.</i>		
30	The Natchatramalai Tenants Co-operative Farming Society.	Sri Amirthakadeswarar temple, Tirukada yur, Mayuram taluk.
31	The Thirukkedayur Tenants Co-operative Farming Society.	Do.
32	The Vadaram Tenants Co-operative Farming Society.	Sri Ranganathaperumal temple, Vadarangam, Sirkali taluk.
33	Senthanaramaswamy Tenants Co-operative Farming Society.	Sri Santhanaramaswamy temple, Needamangalam, Mannargudi taluk.
34	Thillaivilagam Tenants Co-operative Farming Society.	Sri Veera Kothandaramaswamy temple, Thillaivilagam.
35	The Kalukarainatham Tenants Co-operative Farming Society.	Sri Parimalaranganathaswamy temple, Thiruvilander, Mayuram taluk.
36	The Sembiamahadevi Sri Kailasanathar Devasthanam Tenants Co-operative Farming Society.	Sri Kailasanathaswamy temple, Sembiamahadevi, Nagapattinam taluk.
37	The Ottagudi Tenants Co-operative Farming Society.	Sri Palace Devasthanam, Thanjavur.
38	The Sowrirajaperumal Tenants Co-operative Farming Society.	Sri Sowrirajaperumal, Thirukkannapuram, Nannilam taluk.
39	Sri Murugan Tenants Co-operative Farming Society.	Sri Subramaniaswamy temple, Ettikudi.
40	Sri Vedapuriswaraswami Devasthanam (at Kilayur) Tenants Co-operative Farming Society.	Sri Vedapuriswarar temple, Theeralundur, Mayuram taluk.
41	Muthupet Sri Sundareswaraswami Devasthanam Pudukkottagam Tenants Co-operative Farming Society.	Sri Sundareswaraswamy temple, Muthupet, Tiruthurai-pundi taluk.
42	The Thiruvoimoor Thiagarajaswami Devasthanam Tenants Co-operative Farming Society.	Sri Thyagarajaperumal temple, Thiruvoimoor, Nagapattinam taluk.
43	The Nemmeli Tenants Co-operative Farming Society.	Sri Chokkanathaswamy temple, Mannargudi taluk.
44	The Pamini Tenants Co-operative Farming Society.	Sri Rajagopalaswamy temple, Mannargudi.
45	The Kannambadi Tenants Co-operative Farming Society.	Do.
46	The Kuruvadi village Tenants Co-operative Farming Society.	Do.
47	The Mattiyur Tenants Co-operative Farming Society.	Sri Arunachalaswamy temple, Tiruppanandal, Kumbakonam taluk.
48	The Thiruppanandal Tenants Co-operative Farming Society.	Do.
49	The Thiruvalaputhur Tenants Co-operative Farming Society.	Sri Rathinagiriswaraswamy temple, Thiruvalaputhur.
50	The Kuttalam Tenants Co-operative Farming Society.	Sri Ukthavediswarar temple, Kuttalam, Mayuram taluk.
51	The Saranathaswamy Temple Tenants Co-operative Farming Society.	Sri Saranathaperumal temple, Tiruchera, Kumbakonam taluk.

7th December 1961]

[Sri M. Bhaktavatsalam]

<i>Serial number.</i>	<i>Name of the Society.</i>	<i>Name of the temple or Institution.</i>
(1)	(2)	(3)
<i>Thanjavur district—cont.</i>		
52	The Poovanur Tenants Co-operative Farming Society.	Sri Sathuranga Vallabanatha swamy Devasthanam, Poovanur, Mannargudi taluk.
53	The Ariyalur Tenants Co-operative Farming Society.	Sri Koteswarar Endowments, Thanjavur.
54	The Vilathur Sri Varadarajaperumal Tenants Co-operative Farming Society.	Sri Varadarajaperumal temple Vilathur.
55	The Tiruvarur Sri Thiagarajaswamy Devasthanam Arthajama Kattalai Mosakulam Tenants Co-operative Farming Society.	Sri Thiagarajaswamy Devasthanam, Tiruvarur.
56	The Sattiakudi Sri Vedapuriswaraswamy temple Tenants Co-operative Farming Society.	Sri Vedapuriswaraswamy temple, Sattiagudi, Nagapattinam taluk.
57	The Kallapuliur Tenants Co-operative Farming Society.	Sri Parimala Renganathaswamy Devasthanam, Tiruvilander, Kumbakonam taluk.
58	Sri Thiagarajaswami Abishegukattalai Thirupallimukudal Tenants Co-operative Farming Society.	Sri Thiagarajaswamy Devasthanam, Tiruvarur.
59	The Kizhvelur Sri Akshayalingaswami Devasthanam, Tenants Co-operative Farming Society.	Sri Akshayalingaswami Devasthanam, Kizhvelur.
60	The Nattiruppu Tenants Co-operative Farming Society.	Sri Thiagarajaswamy Devasthanam of Dharmapuram Mutt (Thirukkuvilai).
61	The Keelaiyur Sri Renganathan Perumal Sri Arunachaleswaraswami Devasthanam Tenants Co-operative Farming Society.	Sri Renganathaperumal Devasthanam, Keelaiyur and Sri Arunachaleswamy Devasthanam, Keelaiyur.
62	The Thevur Devapuriswaraswami Tenants Co-operative Farming Society.	Sri Thevur Devapuriswarar Devasthanam, Thevur.
63	Sri Kalahastheswaraswami Tenants Co-operative Farming Society.	Sri Kalahastheswaraswami Devasthanam, Papanasam Taluk.
64	The Uthamadani Sri Srinivasaperumal Tenants Co-operative Farming Society.	Sri Srinivasaperumal Devasthanam, Uthamadani.
65	The Sembanarkoil Swarnapureeswaraswami Tenants Co-operative Farming Society.	Sri Swarnapureeswaraswami Devasthanam, Sembanarkoil.
66	The Kallakudi Tenants Co-operative Farming Society.	Rajankattalai attached to Sri Thiagarajaswami Devasthanam Tiruvarur.
67	The Thirumaraikadar Tenants Co-operative Farming Society.	Vedaranyeswarar temple, Vedaranyam.
68	The Thirukannankudi Sri Damodara Narayanaperumal temple Tenants Co-operative Farming Society.	Sri Damodaranarayanaperumal Devasthanam, Thirukannankudi.
69	Mayileripuram Tenants Co-operative Farming Society.	Sri Kalandeeswaraswami Devasthanam, Kottur.
70	The Thirukkannamangai Tenants Co-operative Farming Society.	Sri Bakthavathobalaperumal Devasthanam, Thirukkannamangai.

**THE MADRAS PUBLIC TRUSTS (REGULATION OF
ADMINISTRATION OF AGRICULTURAL LANDS BILL, 1961
(L.A. BILL NO. 47 OF 1961)**

[Sri M. Bhaktavatsalam]

[7th December 1961]

<i>Serial Number.</i>	<i>Name of the Society.</i>	<i>Name of the temple or institution.</i>
<i>Tirunelveli district.</i>		
71	The Chintamaniperi Tenants Co-operative Farming Society.	Sri Sankaranarayanawami Devasthanam, Sankarankoil and Sri Chintamaninathaswamy temple, Vasudevanallur, Sankarankoil Taluk.
72	Sri Narambunathaswamy Tenants Co-operative Farming Society.	Sri Nara bunathaswami Temple Thirupudaimaruthur, Ambasamudram taluk.
73	The Sivagiri Tenants Co-operative Farming Society.	Sri R.K. Nachiar Endowments, Sivagiri, Sankarankoil taluk.
74	The Varadarajaswamy Tenants Co-operative Farming Society.	Sri Varadarajaswamy Devasthanam, Melaveeraraghavanpuram, Tirunelveli Junction.
75	Sri Thirukkuthalanathaswamy Tenants Co-operative Farming Society.	Sri Thirukkuthalanathaswamy Devasthanam, Courtalam.
76	The Puliarai Tenants Co-operative Farming Society.	Sri Thirumalaikumaraswamy Devasthanam, Panpoli.
77	Sri Sankaranarayanawamy Tenants Co-operative Farming Society.	Sri Sankaranarayanswamy Devasthanam, Sankarankoil.
<i>Ramanathapuram district.</i>		
78	The Devadhanam Tenants Co-operative Farming Society.	Sri Nachadai Thavirharulia swamy Devasthanam.
79	The Devadhanam Ammayappa Tenants Co-operative Farming Society.	Do.
80	The Panakulam Tenants Co-operative Farming Society.	Do.
<i>Chingleput district.</i>		
81	Kovur Tenants Co-operative Farming Society.	Sri Sundharaswaraswamy Devasthanam, Kovur.

The amendment was put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I move—

“ That the Madras Public Trusts (Regulation of Administration of Agricultural Lands) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 47 of 1961) as amended be passed.

DEPUTY SPEAKER : Motion moved :—

“ That the Madras Public Trusts (Regulation of Administration of Agricultural Lands) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 47 of 1961) as amended be passed.”

* SRI A. GOVINDASAMY :

தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதா நிறைவேறுகின்ற நேரத்தில் அமைச்சர் அவர்கள் நல் லெண்ணத்தை தெரிவிக்கின்ற வகையில், குடியானவர்கள் ஒரு மாத கெடுவிற்குள் குத்தகை கொடுக்கத் தவறினால் அவர்களை நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றுவது என்ற நிலைமையைத் தவிர்க்க கின்ற முறையில், இரண்டு மாத கெடுவாக அமைச்சர் அவர்கள்

7th December 1961] [Sri A. Govindasamy]

ஏற்றுக்கொள்ளும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன். அமைச்சர் அவர்களே இந்த இரண்டு மாத கெடுவிற்கு சம்மதம் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இந்த ஒரு சலுகையையாவது கொடுக்கவேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக்கொண்டு, என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : ஸார், அவசர அவசரமாக இந்த மசோதா நிறைவேறுகிறது. ஒரு பக்கத்திலே பசி. மற்றொரு பக்கத்திலே சீக்கிரத்திலே நிறைவேற்றிவிட்டுப் போக வேண்டுமென்பது. இப்படி நிறைவேற்றுகின்றபோது, பிரதானமாக எதையும் கவனிக்க முடியாவிட்டாலும் ஒன்றே ஒன்றை மட்டும் இந்த நேரத்திலே குறிப்பிடவிரும்புகிறேன். மத அடிப்படையிலே கல்வி பாடசாலைகள் நடத்தப்பட்டு வருகிறது. இந்த பாடசாலைகள் விஷயத்திலே உண்மையிலேயே நமது சர்க்கார் சரியான கவனம் செலுத்தவில்லை யென்றும், அதற்கு மாறாக மறைமுகமாக ஆதரவாக இருக்கின்றார்கள் என்பதும் திட்டவாட்டமாகச் சொல்ல முடியும். ஏற்கனவே மத அடிப்படையிலே பல பாடசாலைகள் நடக்கின்றன. இன்னும் இதைப்போல் ஆஸ்பத்திரிகள் நடக்கின்றன. இது எந்த அளவுக்கு இன்றையத் தினம் மிக மோசமான நிலைமையில் இருக்கிறது என்பது நமக்குத் தெரியும். இந்த அடிப்படையிலே தேசிய ஒருமைப்பாட்டுக்கு முட்டுக்கட்டையாக இது எவ்வளவு தூரம் இருக்கிறது என்பது நம் எல்லோருக்கும் தெட்டத் தெளிந்த விஷயம். ஆகவே, இன்றைக்கு சட்டத்தை நிறைவேற்றுவது பெரிதல்ல. பத்து ஏக்கர் நிலத்தை 20 ஸ்டாண்டிங் ஏக்கராக எடுத்துக்கொள்ளுங்கள் அதே போல் இன்னும் பல விதிலில்க்குக் கொடுங்கள்; வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. ஆனால் கல்வி விஷயத்திலே மட்டும் மதத்தைப் புகுத்த வேண்டாம்.

DEPUTY SPEAKER : கனம் அங்கத்தினர் சம்பந்தமில்லாததைப் பேசக்கூடாது.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : சம்பந்தமில்லாததைப் பேசவில்லை. இதிலே கல்வி, மதம் எல்லாம் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, அதை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். கல்வியை மத அடிப்படையிலே நடத்தவேண்டாமென்றுதான் கூறுகிறேன் அதற்காக, இராமாயணத்தையோ, பாரதத்தையோ நான் உதாரணம் காட்டவில்லை.

DEPUTY SPEAKER : எனம் அங்கத்தினர் விஷயத்தை சுருக்கமாகச் சொல்லவேண்டும்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : ஆகவேதான் இந்த கல்வி விஷயத்திலே சர்க்கார் முழு பொறுப்பு எடுத்துக்கொண்டு நடத்த வேண்டும், அதிலே கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படி இல்லாவிட்டால், தேசிய ஒருமைப்பாட்டுக்கு முட்டுக் கட்டையாக இது இருக்கும். ஆகவே, கண்டிப்பாக இதை சர்க்கார் எடுத்து நடத்த வேண்டுமென்று மீண்டும் இந்தச் சமயத்திலே தாழ்மையாக தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[7th December 1961]

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை சட்டமாக்குவதிலே அவசரம் ஒன்றுமில்லை. இந்த சபையிலுள்ள அங்கத்தினர்கள் தெரிவித்த கருத்தின்படி, இது பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விடப்பட்டு, ஒரு நாளைக்கு மூன்று நாட்கள் இருந்து பரிசீலனை செய்து, அவர்கள் சிபார்சை அனுப்பியிருக்கிறார்கள். இப்போது 1-1/2 மணி ஆகியும், “பசி வந்திட பத்தும் பறந்து போகும்” என்று கூட இல்லாமல், இதை ஆர அமர இருந்து சற்று அதிக நேரம் எடுத்துக்கொண்டு நிறைவேற்ற இவ்வளவு நேரம் எடுத்துக் கொண்டு கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் பேசியதிலிருந்தே, இது ஒன்றும் அவசரமில்லை என்பது விளங்கும். இதிலே யாருக்கும் எவ்வித அவசரமும் இல்லை. ஆனால், முன்பு உச்ச வரம்பு சட்டம் இந்த சபையிலே வந்த நேரத்திலே, எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் கேட்டார்கள். தர்ம ஸ்தாபனத்திற்காக தனியாக ஒரு சட்டம் எப்படி சாகுபடி செய்யவேண்டுமென்பதையெல்லாம் விளக்கும் வகையிலே வரப்போகிறது என்றெல்லாம் கேட்டார்கள். சிலர் பின்னாலே வருமென்று சொன்னார்கள். ஆனால் நாங்கள் சொன்னோம். இதை பின்னாலே என்று நாங்கள் விடப்போவதில்லை. இப்போதே, நாங்கள் இருக்கும்போது நிறைவேற்றி விடப் போகிறோம் என்று சொன்னோம். அதற்கு ஏற்றவாறு இவ்வளவு குறுகிய காலத்திலே, மிகச் சிறந்த முறையிலே இதைத் தயாரித்த இலாகாவினரை நாம் பெரிதும் பாராட்ட வேண்டும். இவ்வளவு சீக்கிரத்திலே இதை நிறைவேற்ற அவர்கள் மிகவும் ஒத்துழைத்தார்கள். இந்தச் சட்டத்தில் ஒன்றும் குறையில்லை. குத்தகைதாரர்களுக்கு பாதுகாப்பு கொடுப்பதுதான் இந்தச் சட்டம் அதேமாதிரி தர்மஸ்தாபனங்களும் நடக்க வேண்டும் சிலர் பிடிக்கவில்லை என்று வேண்டுமானால் சொல்லலாம். யாரோ நிலம் கொடுத்தார்கள். அப்படி கொடுக்கப்பட்ட நிலம் சரியாக சாகுபடி செய்யப்படுகிறதா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். அப்படி கொடுக்கப்பட்ட நிலங்கள் சாகுபடி ஆகவேண்டும். அப்படி சரியாக சாகுபடி செய்யப்பட்டால்தான் உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும். ஆகவே, இதிலே அரசாங்கத்திற்கு அக்கறை இருக்கிறது. ஆகவே, அந்த வகையிலே இந்த மசோதா தெளிவாக திருத்தப்பட வேண்டும். அதே வகையிலேதான் இந்த மன்றத்திலே நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. ஏதோ கனம் அங்கத்தினர் இதற்கு சம்பந்தமில்லாத கல்வி ஸ்தாபனத்தையும், வைத்திய ஸ்தாபனத்தையும் மனதில் வைத்துக்கொண்டு, ஏதோ மதம் என்று சொல்வது எனக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. அவர்கள் மனதிலே ஏதோ ஒரு குழப்பம் இருக்கிறது. எந்தச் சட்டமாக இருந்தாலும், அவர்கள் நிலத்தை வைத்துக்கொண்டு ஒழுங்காக சாகுபடி செய்கிறார்களா என்று பார்க்க வேண்டியது அவசியம். அதே சமயத்தில் குத்தகைதாரர்களும் சுரண்டப்படக் கூடாது. அதனால் வருமானமும் பாதிக்கப்படக் கூடாது. அதையெல்லாம் சரியாக பரிபாலனம் செய்யவேண்டும். அந்த நோக்கங்களைக் கொண்டுதான் இந்த சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது.

7th December 1961] [Sri M. Bakthavatsalam]

கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ கோவிந்தசாமி அவர்கள், ஒரு திருத்தத்தை ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள் என்று சொன்னார்கள். திருத்தம் கொடுத்திருந்தால் ஏற்றுக் கொள்ளலாம். அப்படி ஒன்றும் கொடுக்கவில்லை. ஒரு மாதத்திற்கு பதில் இரண்டு மாதம் என்று இருந்தால்கூட ஆட்சேபனை இல்லையென்று சொன்னேன். ஆனால் ஒரு மாதம் என்றிருப்பதே போதும். பாக்கியை யெல்லாம் எப்போதும் கொடுக்க வேண்டும். கடைசியில் கொடுக்கலாம், இன்னும் 3, 4 மாதங்கள் கழித்துக் கொடுக்கலாம் என்று குத்தகைதாரர்கள் சொல்வது சரியல்ல. அறுவடையானவுடன் கொடுக்க வேண்டும். இதிலே அக்கறை காட்ட வேண்டும். இல்லாவிட்டால், பிறகு கொடுக்கலாம் என்று இருந்துவிட்டால், அது குத்தகைதாரருக்கு பின்னால் பாதகமாகப் போகும். ஆகவே, ஒரு மாதம் என்று இருப்பதே போதும். இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றுவதிலே ஒத்துழைத்த கனம் அங்கத்தினர்கள் அனைவருக்கும் என் நன்றியையும், பாராட்டுதலையும் தெரிவித்துக்கொண்டு, என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

DEPUTY SPEAKER: The question is—

‘That the Madras Public Trusts (Regulation of Administration of Agricultural Lands) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 47 of 1961) as amended be passed.’

The motion was put and carried and the Bill as amended was passed.

(3) THE MADRAS GIFT GOODS (UNLAWFUL POSSESSION) BILL, 1961,
(L.A. BILL NO. 52 OF 1961).

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Deputy Speaker, Sir, I rise to move—

‘That the Madras Gift Goods (Unlawful Possession) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 52 of 1961) be taken into consideration.’

Hon. Members are aware that voluntary international organisations like the CARE, UNICEF, etc., have been supplying substantial quantities of milk powder and other commodities for distribution to school children, maternity and child welfare centres, hospitals, etc. Recently the CARE organization of America have very generously come forward to supply 18.75 million pounds of rice, 6.25 million pounds of milk powder, 3 million pounds of corn-meal and 3 million pounds of vegetable cooking oil for distribution to children in primary schools through School Meal Programme which is being implemented in our State. The value of these commodities is of the order of Rs. 3 crores.

It is the anxiety of our Government no less than that of the donors that these commodities should reach the children and other needy persons for whom they are intended and that there should be no leakage of any kind at any point in that process. We have now had experience of three months in distributing the milk powder received from the CARE organisation and the House will be glad to hear that the programme has been proceeding smoothly and